

PROLETAREC

Slovensko Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

STEV.—NO. 772.

CHICAGO, ILL., 29. junija (June 29th), 1922.

LETO—VOL.—XVII.

Upravnštvo (Office) 3639 WEST 26th ST., CHICAGO, ILL.—Telephone Rockwell 2864.

Izkušnje šola za delavstvo.

Izgredi in masaker v Herrinu.

Stavka premogarjev traja že od 1. aprila. Nad pol zloma premogarjev in njihovih družin je prizadetih. Še se oglaša. Premogarji žele delati — hočejo dela — toda se branijo suženjskih razmer in beraške planice, ki jih skušajo uvesti lastniki rogov. Stavka traja še tri mesece, operatorji štejejo dneve in čakajo, da se zlomi odporna moč premogarjev, vlada v Washingtonu se ne zgane, governerji in druge oblasti ignorirajo situacijo kakor je.

Iz spanja so se zdobili vsled izgredov, ki so se dogodili zadnji teden v okolici Herrina v Illinoisu. Nad bojeti ljudi je bilo umorjenih — to pot stavkokazi. Še naprav pri odprtih premogovnikih je bilo zrušenih, nekaj požganih. Meščansko časopisje je prinašalo obširne opise izgredov in z velikimi črkami oglašalo brutalnosti stavkujočih premogarjev in njihovih življenj. Kri je tekla. Amerika je bila pokoncu. Operatorji so se od vseh strani države brzojavno obračali na govornika Smalla za oboroženo pomoč. Milica je bila ponovno pod orožje. Preiskave so v teku. Unijo se napada. Predsednika Lewisa in lokalne unijske odbornike se želi, da so direktno in indirektno krivi umorov. Za krivce zahteva časopisje in dobra ameriška publika, zapovedena v trgovskih zbornicah in podobnih organizacijah, strogo kazensko.

Premogarji so na stavki. Nič nemogočega, nič pretrinjega ne zahtevajo od premogovniških družb. Ako dober vse, kar zahtevajo, bodo še vedno živelji v mirnih razmerah. Ali družbam — tem je za profit. Za unijo hočejo zrušiti, ali jo vsaj temeljito oslabiti, tudi unije so nevarne profitom.

Družbe najemajo stavkokaze. Ti ne producirajo zrno. Navadno donašajo družbam izgubo. Ampak je dobro orodje za lomljene stavke. In delavcem, ki so tebe — mesece na stavki, jemljejo pogum. Ko ga izgubi, se prično polagoma vračati na delo pod vsakimi usojami. Končno je stavka izgubljena. Skebi, pritepeni na vseh krajev dežele, doigrajo. Družbe jih ne rabijo več. Pa odidejo drugam. S stavkokazi odidejo puškarji, ubrani od vseh vetrov iz nižin življenja. Ti so namenjeni od družb, da varujejo red in mir ter privatno lastnino — pred vsem privatno lastnino. Ironija.

Southern Coal Company, ki ima svoje rove v južnem Illinoisu, je pričela obratovati s stavkokazi. Neko pročilo pripoveduje, da je kmalo po stavki pričela operirati z unijskimi delavci pod pogojem, da nakopana premoga ne bo odvažala, dokler traja stavka. Potem je unijske premogarje odslovila in prelomila dojem. Toda poročila so konfuzna in se ne more vederiti. Koliko je na tej ali oni vesti resnice. Fakt je, da je imenovana družba najela od neke privatne detektivske agencije puškarje in neka posredovalnica za delo

v Chicagi ji je preskrbela stavkokazov. Premogarski delavci v okolišu Herrina so bili izzivani. Že pogled na puškarje, na te najnižje karakterje, ki jih izmetava človeška družba, zadostuje, da zavre poštenemu človeku kri. Kaj se brigajo te propalice za stavkujoče delavce, kaj za njih stradajoče žene in troke! Mesarjem se ne smili žival. Puškarjem se ne smilijo ljudje.

Kadar se izziva posameznika, še potrpi. Mora! Kadar se izziva množico, pomeni igrati se z ognjem. Oblasti v Williamson County so svarile družbo, naj odpusti stavkokaze. Družba je ostala gluha. V drugače mirnih ljudeh je bolj in bolj vrelo. Vročekrvneži, in morda tudi provokatorji, so hujskali. In prišlo je do izgredov, ki so zahtevali človeške žrtve — ne toliko, kakor so prve dneve poročali veliki meščanski dnevnihi s čevelj visokimi naslovi — ampak vendarle žrtve.

Masakra v Herrinu se ne more odobravati. Stavkujočim premogarjem ni prinesel nikakih koristi. Nasilna dejanja so se vedno izkazala v škodo delavstvu. Čestokrat, ko so bili stavkarji preveč mirni, so družbe s svojimi privatnimi "detektivi" in provokatorji med delavci same povzročile nasilja na rovaš stavkarjev. Potem so se pričela izvajati nasilja v vse hujši meri proti delavstvu pod krinko justice. Veliko bitk je bilo na ta način izgubljenih za delavstvo.

Nihče ne respektira stavkokazov, tudi kapitalisti ne. Rabijo jih, ker so jim potrebni in to le tedaj, kadar so jim potrebni. Kapitalistično časopisje vsled tega masakra ne graja stavkokaze. Stavkarje imenuje brutalneže in jih primerja s Turki in drugimi, ki so vprizarjali brutalna klanja. Umori so zmerom brutalni. Tudi tisti, ki so dovoljeni, kakor n. pr. v vojni. Ampak to je druga reč. Pobijanje stavkokazov pa ni dovoljeno. Niti ni z delavskega stališča priporočljivo, da se v času stavki ali kadarkoli zateka k umorom. Ko se je dogodil masaker v Ludlowu, Colorado, ni bilo toliko zgrajanja. Takrat je milice morila stavkarje in njihove žene ter otroke. Milica "protektira privatno lastnino, mir in red." Zato so ji morilne orgije oprostljive. Premogarji in njihovi simpatičarji v Herrinu so se zatekli k umorom, ker so mislili, da protektirajo svoje službe in že tako mizerne življenske razmere. Nič niso mislili. Zavrela jih je kri, ker so bili izzivani od kreatur, ki jih je najela bogata družba. Kadar se množica ljudi spremeni v drhal, ne misli. Instinkti sovraštva jo prešinejo in človek kot človek se v drhali izgubi. Zver postane.

Meščansko časopisje se zgraja in vali krivdo na delavce. Drugače ne more. Njemu so privatni interesi — privatna lastnina — najsvetješi. Ne vpraša se pa, kaj je bil vzrok, da je iz mirnih stavkarjev nastala drhal, žejna krvi. Nekateri poročevalci vale krivdo

na "munšajn", ki so se ga napili stavkarji. Da, munšajn, ki so ga napravile družbe s svojim postopanjem in izzivanjem.

Kako se je dogodil masaker? Seveda natančno tako, kakor ga opisujejo poročevalci kapitalističnih dnevnikov, katere čita ogromna večina delavcev. Ni se dogodil tako, ampak kako naj ameriško ljudstvo izve resnico? Delavski tisk zanemarja, pravo organizacijsko delo zametuje. In še dolgo se ne bo izpametovalo.

Slika, ki jo je pokazal meščanski tisk o izgredih v Herrinu, je v glavnih obrisih sledeča: Najprvo so pričeli stavkarji zasledovati stavkokaze, ko so se vozili v tovornih avtomobilih. Oddali so nanje več strelov in jih nekaj ranili. Enega so ubili, nekateri poročevalci pa so videli tudi več ubitih. Potem, ko je množica na-raščala, baje je štela do 5,000 ljudi, je obkolila odprto jamo, in pričela streljati na stavkokaze. Celo noč je trajalo streljanje. Zjutraj so stavkokazi dvignili belo zastavo in se podali. Stavkarji so jim pobrali orožje, jih zvezali po tri in šest skupaj ter jih odgnali v mesto. Tam so jim ukazali, naj pobegnejo. Tekli so za njimi v gozd, kjer so jih postreljali. Druge so gnali na pokopališče, in jih tam postrelili. Že ko so bili ranjeni, so oddali nanje številne strele. Ranjeni so v velikih mukah zaprosili za vodo. Neki poročevalec je tekel na farmo, da jim jo prinese. Stavkarji so mu to zabranili. V krvoločnosti so se ženske zelo odlikovale. In tako naprej.

Kakor rečeno, vsak umor je združen z brutalnostjo. Umori sploh ne morejo biti drugačni kakor brutalni, pa naj se dogode v stavkah, v vojni, na vislicah ali na električnih stolih justice, ali pa roparski umori. Tudi linčanja so brutalna, o tem ni spora. Kljub temu, avtoriteti so mlačne napram njim in nobenega resnega poskusa še ni bilo, da se jih odpravi. Ampak premagarji so "drhal" in proti njim se nastopa kot nasilnem. Slika se jih za zveri in njihove početje pri izgredih v Herrinu za brutalnost. Človeško ni bilo. Toda izmogavjanje in provociranje premogarjev tudi ni človeško. Puškarji — usedlina iz nižin življenja — v logi varuhov reda in mira ter privatne lastnine, ne vplivajo blagodejno na poštene delavce v borbi za vsakdanji kruh. Vzroki za masaker v Herrinu so druge, ne pri premogarjih na stavki. Najti jih je v uradih premogovniških družb in najti jih je v družabnem sistemu kakor je.

Vladni faktorji v Washingtonu so se vsled teh izgredov pričeli resnejše zanimati za stavko premogarjev. Istotako governer Small in generalni pravnik države Illinois mr. Brundage, toda njihovo zanimanje ni v prilog stavkujočih premogarjev, dasiravno so jim ti v veliki večini s svojimi glasovi pomagali v urade. Ako bi ti ljudje res imeli na vidiku interese splošnosti, bi si že davno prizadevali končati stavko v interesu premogarjev, kar bi bilo v interesu splošnosti.

Nekateri javni funkcionarji v stavkovnih okrožjih simpatizirajo s stavkarji. Šerif v Williamson County ni nastopal proti njim, kakor bi po mnenju governerja Smalla moral. Sedaj se mu grozi, da bo vsled zanemarjanja uradnih dolžnosti odstavljen.

Ce bi bil Small tak prijatelj delavcev kakor se dela, bi se moral spomniti, da so premogarji tudi v njegovi državi na stavki — vsi premogarji — in se poučiti o njihovih zahtevah, pa bi gotovo spoznal, da so pravične in nepretirane. Potem bi nastopal tako, kot bi kot zastopnik ljudstva države Illinois moral. Isto velja za administracijo v Washingtonu, za vlado W. Virginije, Pennsylvanijsa, Kansasa, Colorada itd.

Zakaj se ti "zastopniki" ljudstva — in delo predstavljajo večino ameriškega ljudstva — ne brže za ljudske interese? To je vprašanje, o katerem delo vse premalo razmišlja. Kadar se znajde v bo za boljši kos kruha, ali se brani, da bi mu ga ne reše manjši kos, tedaj se zateka tupatam k nasilju. Je napačno. Misliš bi moral s svojim razumom v prav svojih interesov vse dneve v letu, pa bi ne prišlo do stavke. In če bi mislilo več kakor misli, ki stavke bile dolgotrajne, tudi če bi se dogodile. V Washingtonu bi sedel Debs in v kongresu bi imeli mesto enega Londonov. Sedanji governerji bi neki governerji in marsikaj bi bilo drugače. Ker ni, najdelavstvo premišljuje, zakaj ni, in dela na to, da bo bodoče drugače. Dokler tega ne stori, bo profili bič padal po njegovih plečih.

Ameriško posojilo Jugoslaviji.

Med ameriškimi bankirji in jugoslovansko vlado so se vršila že dalj časa pogajanja za najem posoja v Ameriki v vsoti \$100,000,000. Stvar je visela dolga časa v zraku, končno je bilo posojilo dobijeno — davkoplačevalce v Jugoslaviji po zelo neugodnih pogojih.

Kraljestvo SHS ni eno izmed tistih držav, ki je na upniku varna in stabilna. Ona je šele v stadiju stabiliziranja. Pred nedavnim sprejeta konstitucija je bila, da nikogar ne zadovoljuje. Uredba države v pokrajine, oblastnije ali kakorkoli se že imenujejo, ni dovoljila nikogar razun srbske vladne gospode. Država je zbita skupaj iz pokrajin, ki so imele prej vse zase svoje posebno življenje. Dalmacija svojega, spodnja Štajerska svojega, Kranjska isto, Hrvatska je bila v iluziji, da nekaj šteje, Bosna in Hercegovina so bili pokrajini nekako zase, Črnogora je bila samostojna in tako se lahko našteva naprej do Macedonije, ki je tudi v mejah Jugoslavije ostala "macedonsko vpranje". Vse te kraje je konstitucija združila v centralistično formo države, dasiravno niso zreli za centralizem. Dali bo ta eksperiment držal ali ne, je vprašanje bodočnosti.

Na Hrvatskem se nadaljuje z gibanjem za federalistično formo države; istotako je to gibanje močno: Sloveniji in opaža se ga tudi v Bosni in Črnigori.

V takih okolščinah mednarodni finančniki ne posujejo radi denarja. Zdi se jim, da so posojila risirana, posebno še v deželah, v katerih vlada v političnem in gospodarskem življenju balkanizacija.

Končno, vlada države SHS je dobila posojo \$100,000,000 bo dolgovala ameriškemu finančnemu direktorju. V nekaterih slovenskih, vseh srbskih in v nekaterih hrvatskih listih v Ameriki so zagledali beli veliki oglasi, v katerih se ponujajo jugoslovanski publiki v Zedinji, državah bondi posojila ameriških bankarjev Jugoslaviji. Prvi obrok posojila bo znašal \$5,000,000. Kakor priovedujejo oglasi, bo vlada ponila to posojilo za obnovno železnice in vladnih poslopij, na grajenje železnic in pristanišč ter za splošne potrebe. Bondi bodo nosili kupcem 8% obresti, oziroma £15 obresti, ker ne bo treba plačati zanje polno vrednost.

Finančne institucije, ki bodo razprodajale te bonde, bodo zaslужile velike vsote. Največ pa bodo "zslužili" tisti, ki bodo denar direktno posodili. To so finančni magnatje.

Kakor moremo posneti iz raznih listov, bi dobila jugoslavija od tega posojila okoli \$26,000,000 v gotovi, ostalo vsoto pa v blagu. Vendar pa bo po raznih skrbih dobila država vsega skupaj le 64 milijonov dolarjev posojila, ali 36 milijonov dolarjev manj kakor se je zadolžila. Od vsega posojila pa bo morala plačati obresti. Jugoslavija garantira to posojilo s svojimi izdežnicami, monopolji itd.

Razni starokrajski listi, ki so v opoziciji proti sejši vladi, pišejo, da se za tem posojilom skrivajo velike korupcije. Govori se celo o nekaki proviziji v znesku 400,000,000 kron, ki bi jo zaslužili nekateri od tega, ki imajo opravka s tem posojilom. Nadalje se da vladi, da je pristala vlada vzeti od tega ameriškega sindikata 70% posojila v železniškem materialu, ki je ostalo tu izza vojnih časov in katerega Amerika ne more izvesti, ker je baje zelo slabe kakovosti. Sedaj ga bodo "zdompali" v Jugoslavijo.

Ker Jugoslavija ni država, ki bi bila stabilizirana v mislu besede, kakor se jo razume v svetu mednarodnih bankirjev, tudi ne more dobiti posojilo po ugodnih pogojih, v kolikor se sploh more govoriti o "ugodnih" pogojih pri najemanju posojila v inozemstvu. Zato bo vsekakor res, da bo to posojilo Jugosloviji resno drag, in plačati ga bo moral jugoslovansko življe. Jugoslavija je gospodarsko zaostala dežela. Tukaj ji pomagajo ogromna naravna bogastva, velika rovinatna polja, gozdi, plovne reke in morje, ako ne zna tukaj tega izrabiti v prid blagostanja svojega prebivalstva. Če dopusti, da se bo tuj kapital preveč utrdil v tujih mejah, bo postala odvisna od svojih upnikov, kar je republika Mehiko in marsikaka druga država, ki jih tiše za vrat veliki upniki v Londonu, New Yorku in v Parizu.

Sicer bi ne bilo pravilno, če bi se za vse razmere, kakršne vladajo v Jugoslaviji, dolžilo le vlado. Kakor je ljudstvo, taka je vlada. Vlada je v glavnem vedno odsev večine prebivalstva v državi. Kadar bo ljudstvo v Jugoslaviji postalo naprednejše, politično in gospodarsko zrelejše, bo nastala v deželi še prospirična. To se ne zgodi še kmalu. Vendar pa bi malo več strinjaju razumu in gospodarske dalekovidnosti v zadnjih krogih Jugoslavije že v par letih pripomoglo k boljšim življenskim razmeram prebivalstva. Za enkrat ne razumejo v Belgradu ne gospodarskih potreb in ne potov, ki bi vodila k boljši konsolidaciji dežele. Spomembnosti, ki jih je preje imela vlada male, povsem spomiljene Srbi, ne zadostujejo niti od daleč za tisto, kakoršna je danes. Balkanizem je treba iztrebiti. Rekonstrukcijo države ne more voditi opozicija, kar ni na vladi. Vladna mašina ima nalogu spraviti tukaj v boljši gospodarski položaj, toda ta postaja v mnogih ozirih slabši, mesto boljši.

Jugoslavija potrebuje močno stranko jugoslovanskega proletariata, ki bi stala na straži za interese prebivalstva. Kjer take stranke ni, ni najti nobene sile, ki bi mogla uspešno boriti proti zaostalosti, reakciji in korupciji. Jugoslavija potrebuje pred vsem prevarat od znotraj, ne zapopaden v krvavih izgredih in tujih, ampak duševni preobrat.

* * *

"Delavski prijatelji" in "delavski" listi so prisiljeni masam. Zato napredujemo tako počasi. Lidi, ki trdijo da so delavski, pa nima delavski razred in njih ničesar govoriti, niso delavska glasila. Delavski prijatelji, ki so ob enem političarji v kapitalističnih strankah, ne morejo biti resnični horci za delavške pravice.

SEMINTJA.

Lester toži. — Pravične sodnije. — Religije Hardingu. — Podaniki se klanjam. — Aleksandrove skrbi. — Novi atentati. — Gompersova "bojazen". — Četrtna miljona za grob.

William J. Lester, predsednik Southwestern Illinois Coal kompanije, naznanja da bo družba vložila tožbo za odškodnino sorodnikom ubitih stavkokazov. Tožen bo predsednik U. M. W. John L. Lewis, lokalna unija premogarjev in Williamson County. Uradnikom slednje se očita, da niso podvzeli nikakih varnostnih korakov za varovanje življenj delavcev, vposljenih pri imenovani kompaniji, in za varovanje lastnine. Šlo se bo za stotisoč dolarjev. Tožba bo zanimiva, posebno še, če se pomisli, da so sodišča prav zadnje čase izrekle več razsodb proti unijam in delavstvu sploh. Značilen je slučaj Coronado. Istotako nekaj drugih, v katerih so bile unije tožene od kompanij za odškodnino, ker so trpele "škodo vsled umeščanja unije v privatna podjetja." Vrhovno sodišče je proglašilo zakon za protektiranje otrok v industriji neustavnim. Takoj po tem izreku so delnice bombažnih mlinov na jugu poskočile, kajti otroci so ceneni delavci. Lester ne bo imel težkega stališča.

* * *

L. Pire, ki komentira v svojem listu moskovsko obravnavo proti socialnim revolucionarjem — ruskim političnim jetnikom — pravi med drugim: "Tu je silen kontrast med ameriškimi in russkimi sodnijami. In vendar dobimo tudi med nami ljudi, ki zagovarjajo s krvjo preplavljeni rusko "Justico", dočim se obsojajo v istem času pravične ameriške sodnije."

Pravičnih sodnij v strogem pomenu besede ni. Sodiji vedno tisti, ki so na vladi. In razsojajo v prid interesom, ki jih zastopajo tisti, ki vladajo nad VSEM ljudstvom.

* * *

Obravnavo proti ruskim socialnim revolucionarjem, obdolženi kontrarevolucionarnega delovanja, je zanimiva. Dolži se jih zarote strmoglavitvi sovjetsko vlado, atentata na Lenina, umora Volodarskija in drugih veleizdajniških činov, med njimi sodelovanja s kontrarevolucionarnimi generali. Obravnavo ima mednarodni značaj in uživa mednarodno zanimanje. Med obtoženci so ljudje, ki imajo za rusko revolucijo velike zasluge. Bili so v sibirskem pregnanstvu, v zapornih vsled boja proti carizmu in deležni so bili vseh dobrot, razun vislic, ki jih je delil carizem. Po padcu carzma so polagoma prihajali na vlado in pred boljševiško revolucijo so bili socialni revolucionarji vladajoča stranka. Če bi ostali na krmilu, bi bili boljševiki politični jetniki, ako bi ruvarili proti vladi socialističnih revolucionarjev. Toda igra se je zaobrnila. Tisti ki vladajo, so tudi justica, pa bili to boljševiki, socialni revolucionarji ali pa ameriški kapitalizem. Razlika je le v tem, kdo vlada. In od tega so odvisne razsodbe. Absolutne pravičnosti pa v justici še dolgo ne bo, ker človeštvo še ni zrelo zanjo. Kadar bo, ne bo več militarizma, ne kapitalistične družbe in konsenzventnosti ne izgredov, kakor so se dogodili v Herrinu in drugje. Danes je še moč pravica in pravica je moč.

* * *

V Clarksburgu, W. Va., sta bila ubita dva stavkujoča premogarja od puškarjev, ki so spremljali stavkokaze na delo. Meščansko časopisje se raditega ne zgraža in ne protestira. V Pennsylvaniji, W. Va., in drugih krajih izganjajo družbe družine stavkujočih premogarjev iz kompanijskih stanovanj in vse je v redu. Kdo se sploh briga za družine premogarjev — posebno še, kadar so premogarji na stavki. Niti delavstvo v ostalih obratih se ne briga zanje, kar je slabo za vse ameriško delavstvo. Čut solidarnosti je slabo razvit. Zato je konvencija A. D. F. tudi to pot zavrgla načelo industrialnega unionizma. Vsaka unija naj vojuje svoje boje zase. Ena stroka delavcev v enem podjetju je na stavki, člani unij devetnajstih drugih strok v istem podjetju pa delajo. Tudi to je stavkokokaštvo, dasi se ga delavstvo ne zaveda. In največje stavkokokaštvo vrši ameriški proletarijat na političnem polju. Miljone delavskih glasov je bila oddanih za Hardinga in druge kandidate republikanske stranke. Miljone delavcev je glasovalo za Coxa in druge demokrate. Socialističnim kandidatom so dali nekaj nad miljon glasov. Komunisti, ki so se sedaj večinoma porazgubili, so govorili o revoluciji, o masni akciji in take reči.

Proporčno je v sedanji stavki premogarjev med stavkokazi največ Amerikancev, to je takih, ki so bili rojeni v tej deželi. In med v Ameriki rojenimi delavci je nezavednost najbolj razširjena. Kadar koli bi kaka inozemska skupina delavcev pričela s kako takozvano masno akcijo, bi postala večina ameriških delavcev — takih kot so sedaj — fašistična in prvo kar bi storili, bi šli v boj proti "inozemcem", ki ugrožavajo ameriške institucije in ameriško formo vlade." To je vsakemu, ki pozna ameriško delavstvo, znano. Raditega prizadevanja socialistične stranke, da se pridobi ameriško delavstvo v masah za politično akcijo v okrilju splošne delavske stranke; to bi dalo propagatorjem socializma večje polje za delo — ložje dosegljivo, kadar je sedaj. In delavski tisk bi bilo ložje širiti.

Po pobojih stavkokazov v Herrinu so magnatje illinoiške "Manufacturers' Association" apelirali na poveljništvo illinoiške milice, naj v vseh okrajih, v katerih se dogajajo izgredi, proglaši obsedno stanje. To bi pomenilo proglašitev obsednega stanja v vseh premogarskih okrajih. Medtem pa bodo premogovniški baroni skušali na sodiščih izposlovati indžunkšen proti umešavanju stavkarjev, unije in njenih odbornikov v zadeve premogovniških družb. Za slučaj izgredov je pripravljena vojaška sila. Dogodek v Herrinu je bil voda na mlin operatorjev. Štrajk bodo skušali затreti s silo. Ampak vedno se ne bodo izdajale sodnijske prepovedi proti organiziranim delavcem, družin štrajkarjev se ne bo vse čase nefalo iz stanovanj, in vojaštvo ne bo vedno služilo za protektiranje privatne lastnine. Teh stvari ne bo več, kadar postanejo današnja privatna bogastva last splošnosti. Kedaj se to zgodi, je odvisno od ljudstva.

Zastopniki ameriških religij so poslali predsedniku Hardingu spomenico, v kateri apelirajo nanj, naj konča stavko premogarjev sedaj in naj ne čaka, da postane "trpljenje žen in otrok v premogarskih kempah narodna nesreča". Priporočili so mu, naj sklice splošno konferenco v zadevi sedanje stavke, na kateri naj bi se raziskali vzroki sporom in se na podlagi rezultata preiskav dosegel sporazum.

Apel ameriških religij za poravnavo stavke ne bo

škodil nikomur, koristil pa tudi ne. Fakti so res saj so jih strokovnjaki, katere je najela unija, objeli v številkah, ki ne lažejo. Splošna konferenca ne more poravnati spora. Lahko se za gotovo dobo dočne nekako premirje, toda bo med delom in kapitalom se bo nadaljeval. Interesi posedujočega razreda in delavskega razreda NISO enaki. In ker niso, imamo industrialno vojno. Ta preneha, kadar se odstranijo v roki zanjo. Z uvedbo socialističnega gospodarskega reda preneha boj med delom in kapitalom.

V Detroitu bodo zgradili katoličani cerkev, ki bosta pet milijonov dolarjev. Zanimivo bi bilo poslužilo, kje se bo dobilo \$5,000,000, kajti verniki ne bi do prispevali vse vsote. In če bi bile enkrat objavljen številke koliko ameriški kapitalisti prispevajo z gradbo cerkva in v podpiranje cerkvenih institucij, bi morda celo A. Tomec iz Johnstowna pisal drago — če on sploh piše. Ako razume angleščino, nasi naroči knjigo "Brass Check". Tam bo razvidel, ki podpira religije in v koliki meri. Malo pojma bodo tudi iz knjižice "Ali je religija prenehal fascinirati," ki jo dobijo v založbi tega lista.

Socialisti ne napadajo vere. Vera kot tako imenovana v ZNANOSTI. Socialisti razkrinkavajo religije, le v toliko, v kolikor so te v službi kapitalizma, monarhizma in reakcije ter nazadnjaštva. Religija je organizacija in je kot tako orodje vlastodržecov. Če skuša biti tu in tam s kako poslanico prijazna delavstvu, s tem ni še rečeno, da služi delavstvu. Cerkev, nazadnjaške kakor so — posebno katoliška in pravoslavna — so bile vedno opora vladarjev, kronanih in nekronanih. Časov, ko je bilo krščanstvo res krščanstvo, ni več. Kaj ima n. pr. opraviti vera s skeškimi razmerami v Kazimirjevi tiskarni? Ali je Mater Božji v čast, da se pod njenim imenom vodijo štartarski posli slovenskih frančiškanov v Chicagi? Ali v razkriva službovanje duhovnikov in cerkvenih institucij kapitalizmu — ali je to napadanje vere? Ikončno, kaj je vera? Vera je omamljevalno sredstvo, obljube, da se ti bo nekje na drugem svetu — kje, nihče ne ve — dobro godilo, zato ker se ti v življenju godi slabo. Potrpi, delaj, spoštuje in ubogi dohovsko in posvetno gosposko in ne upiraj se gospodarjem, pa si boš zaslужil nebesa. Znanost je izkopala verskim dogmam tla in jih še izpodkopuje, zato, ker se bori proti veri, ampak zato, ker je znanost ZNANOST in hoče VEDETI. Kar ne ve, prima ne ve, in raziskuje, da bo VEDELA. Religija, posebno katoliška, ukazuje: "Veruj in ne dvomi!"

V Herrinu so bili med stavkokazi pripadniki različnih religij. Med stavkujočimi premogarji, ki so napadli stavkokaze, so bili katoličani in pripadniki vseh protestantovskih ver, pravoslavni in drugi. Neki kapitalisti so pripadniki vseh ver in podpirajo verne ustanove, ne glede, kateri religiji pripadajo. Ampak VSE te ustanove delujejo proti socializmu na eni drug način. Drugače bi jih kapitalizem ne podprt. Židovski kapitalisti dajejo miljone na leto za crkvene ustanove. Čemu? O tem naj premišljuje Tomec in njih v bodoče zabrani čikaškim patrom izrabljati njegovo ime v prid kapitalističnemu krščanstvu.

Italijanski kralj in kraljica sta obiskala svoje zve podanike v "osvobojeni" Italiji, sedaj imenuju Julijsko Benečijo. V Trstu, v Gorici in Istri, kake so di v Postojni in drugih krajih prejšnje Notranjske

umirajoče Kranjski, je bil slovesno sprejet. Zastopniki slovenskega ljudstva so ga v nagovorih celo slovensko pozdravljali in kraljica Jelena, hči bivšega črnogorskega kralja Nikite, se je pogovarjala s svojimi novimi podaniki v srbo-hrvatskem jeziku. To je reč, ki svdušuje podanke neitalijanske narodnosti, ki se eni niso čutili osvobojeni. Otroci v Postojni so deklarirali kraljevi dvojici Gregorčičeve pesmi, preje pa zahburjanom. Če bi imela mesto italijanskega kralja in vladarja Aleksandra, bi pozdravljali njega. Neki podane se je pritožil kralju in kraljici, da italijanska vlast tatrila slovensko in hrvatsko šolstvo. Kraljica se je obrnila k visokim činovnikom Julisce Benečije, ki so bili v spremstvu, in se z njimi pogovarjala o tej zadevi. Nato je odgovorila podanikom, da primanjkuje slovenskih in hrvatskih učnih moči. Ko bo ta zaprta odstranjena, bodo vse slovenske in hrvatske šole storjene, dasiravno ne bodo. Ampak vladarji so blagi, dobri ljudje, oni ljubijo svojo deželo in svoje ljudstvo, zato ga vedno tolažijo in zmerom obljudljajo, ukolič je že treba obljubiti.

Angleški prestolonaslednik se je vrnil iz potovanja po kolonijah imperija Velike Britanije. Ogledal si je Indijo, Avstralijo, Kanado in druge britske dežele. Tisti, ki so ga hoteli pozdravljati, so bili deležni učasti. Drugi, ki so izgubili vero v vladarje in princa, so bili pod varstvom. Waleškemu princu se ni zgodilo ničesar žedega. Tistim, ki niso odobravali njegove obiska, posebno v Indiji, ne morejo reči tega oči. V Indiji je bilo pri izgredih precej ubitih in nekaj jih sedi v zaporih. Ko se je princ vračal v London, je bil slovesno sprejet in množica, broječa stotisoč, je pozdravljala. Toliko je bilo radovednežev, toda niso ga pozdravljali. Ako bi prišel v London Lenin, bi bila množica še večja in del množice bi ga takrat navdušeno pozdravljala, kakor je drugi del pozdravil Waleškega princa.

Jugoslovanski Aleksander ima nove skrbi. Listi poročajo, da mu grozi njegov brat Jurij, ki se je moral pred leti odpovedati pravici do prestola, ker je prenehal posegal s svojim mečem v telesa podanikov vojega očeta. Grozilna pisma je menda dobil tudi Paša in drugi visoki ljudje. In Pasić, če je verjeti poročilu, je namignil francoski vladu, da z Jurijevo glavnino nekaj v redu, zato ga je treba poslati v sanitarij. Nevarnost povedano bi se reklo v blaznico. Jurij, ki živi v Parizu, se enega dne lahko znajde v blaznici, in katere bo težko našel pot na prost. Francoska in jugoslovanska vlada sta v prijateljskih stikih in vlada Parizu se ne bo protivila narediti Belgradu tako nalo uslužgo za protiuslugo.

Klub ovacijam vladarjem, klub izrekom udanost, ki jih pošiljajo lojalni ljudje dvorum, klub intrigen na dvorih, je monarhizem na zatonu svoje slave. Indeški dvor, belgijski, italijanski, srbski in bolgarski predstavljajo zadnje odseve umirajoče zarje monarhizma. Vsaka stvar ob svojem času. Kronanim bodo sledili nekronani vladarji.

Na Angleškem je bil zadnji teden umorjen feldmaršal sir Henry Wilson. Atentator je bil baje Irec, ki je hotel maščevati nad Anglijo vsled njenega zatiranja Irske. Z atentatom je dosegel ravno nasprotni rezultat. De Valera odvraca vsako odgovornost irskih republikancev za ta atentat. Zaveda se, da atentati potrošajo protinasilja. V Nemčiji je bil umorjen nemški zunanjji minister dr. Walter Rathenau. Umor

se pripisuje monarhistom. Rathenau je bil človek velikih sposobnosti, toda čudežev ni znal delati. Na vesti monarhistov je tudi umor Mathias Erzbergerja. Poskušeni atentat na Philippa Scheidemanna se ni posrečil. Monarhisti se hočejo z umori seđanjih vodij nemške republike maščevati za "ponižanje domovine". Revolucionarji v bivši carski Rusiji so hoteli z atentati maščevati žrtve, ki so padale pod carsko tiranijo. Toda atentati niso bili nikdar uspešno sredstvo in so dosegli ravno nasprotno učinke, kakor so jih želeli atentatorji. Nemški monarhisti so s svojimi atentati zbudili delavstvo in ga opozorili na nevarnost, ki mu preti od pristašev monarhizma. Delavstvo v Nemčiji je zadnje dneve vprizorilo velikanske demonstracije proti monarhistom in pozivalo vlado, naj brezobzirno zatre monarhistično gibanje. To v Nemčiji ni lahka naloga. Kljub temu, kajzerizem, tak kot je bil, je pokopan. Sanje nemškim imperialistom in monarhistom ostanejo sanje.

Samuel Gompers je na konvenciji A. D. F. rohnel zoper sovjetsko Rusijo, ko je bil na razpravi predlog za priznanje sedanjega ruskega režima. Navajal je vse slabe strani sovjetskega režima in sedanjega načina vladanja. Ruski boljševiki nameravajo po Gompersovem zatrdilu strmoglavit ameriško vlado in v ta namen je njih prvi cilj dobiti pod kontrolo A. D. F. To se ne zgodi. Gompers je bil soglasno izvoljen, kar je dokaz, da A. D. F. ne preti vsaj zasedaj nobena boljševiška nevarnost. Kadar zavlada v A. D. F. drug duh, naprednejši od sedanjega, ne bo to nevarno ameriškemu delavstvu, niti ameriški vladi, če bo ljudska vlada. Če ne bo, tedaj delavstvo nima vzroka, da bi se navduševalo zanjo.

V New Yorku je umrl William Rockefeller, petrolejski magnat, brat olnjega kralja John D. Rockefellera. William je poleg Johna eden izmed najbogatejših Američanov. Vrednost njegovega premoženja cenijo na \$250,000,000. Lep kupček miljonov. Par dni pred njegovo smrтjo je bila dogotovljena grobnica, ki si jo je dal postaviti na pokopališču Sleepy Hollow. Stane dvesto petdeset tisoč dolarjev, ali četrtna milijona. Tam so sedaj njegovi "zemski" ostanki. Trupla tistih, ki so mu nagromadili premoženje, leže v raznih pozabljenih grobovih križem sveta. Eni so našli smrt v eksplozijah in njihovi ostanki so bili razkopljeni. Njihove vdove trpe pomanjkanje, otroci imajo že na tem svetu pekel takoj v zgodnji mladosti in ako dorastejo, dobe delo in pomagajo kopičiti nadaljnja bogastva za Rockefellere in druge, ki predstavljajo ameriško aristokracijo, ki je danes vplivnejša od vsekih knezov, kraljev in druge plemenite gospode. Nekaj je nekje napačnega. Razum v glavah delavcev napačno funkcioniра, ali pa sploh nič ne deluje. Zato je tak sistem še vedno mogoč.

Zmagu socializma pomeni največji preobrat, ki ga je človeška družba kdaj doživelja. Ta preobrat se mora izvršiti razumno. Socializem se ne more zadovoljiti s tem, da uniči oblike kapitalistične družbe in potem ravnodušno gleda, kaj nastane iz razvalin.

Socializem mora postaviti na mesto odstranjenega kapitalizma nekaj boljšega — najboljše kar je mogoče.

Takega velikanskega dela ne morejo izvršiti nedvini ljudje, ki se dajo slepo voditi kakor čreda. Socializem potrebuje izobraženih, razumnih in mislečih ljudi. Zato se je pa treba organizirati in učiti.

Vesti iz delavskega gibanja doma in na tujem.

Potek premogarske stavke.

Spološna stavka premogarjev, ki je pričela dne 1. aprila, se nadaljuje ne da bi bili kakšni posebni izgledi, da bo v kratkem končala. Vršile so se sicer že konference, deloma se še vrše, v posameznih krajih med vodstvom U. M. W. in operatorji, do sporazumov pa ni prišlo. Načrt operatorjev je premogarje izstrati in zbegati s svojimi agenti provokatorji. Kompanije pošiljajo v svet poročila, da se produkcija premoga teden za tednom viša. Večina, velika večina premogarjev vztraja na stavki. Najnevarnejši sovražniki stavkarjev so skebje. Če ne bi bilo teh, bi se operatorji prvi dan podali. Žal, da je še toliko judežev v delavskem razredu. Potek stavke je bil do zadnjih časov večinoma miren. V Vintondale, Pa., so premogarski baroni zatrl vsako svobodo shajanja in govora, toda na pritisk delavstvu prijaznih elementov so morali popustiti. Zadnji teden so se vršili izgredi v okolišu Marionia in Herrina, Ill. Nad 20 ljudi, večinoma stavkokazi, je bilo ubitih. Tudi v par drugih krajih je zahtevala stavka nekaj človeških žrtev. Tak je boj. — Vladni faktorji v Washingtonu izjavljajo, da ne morejo storiti ničesar izdatnega v sedanjih razmerah za uravnanje spora. Seveda ne! Delavcem nočejo pomagati, za kompanije pa za enkrat še ni treba odprto nastopati. Saj so na njihovi strani državne oblasti, sodišča, in skoro vse lokalne oblasti. Štrajk premogarjev ni zahteval še nikdar toliko požrtvovalnosti kakor sedaj. Tisoče premogarjev in njihovih družin se nahaja v pomanjkanju. Operatorji si kljub stavki dele dividende. Pride dan, ko se to spremeni in bodo uživali sadove dela le tisti, ki delajo.

Zaključki konvencije socialistične stranke v Wisconsinu.

Konvencija socialistične stranke za državo Wisconsin je zaključila zborovanje zadnji teden. Navzočih je bilo do dve sto delegatov. Prvič v zgodovini socialističnih konvencij je dala imenovana konvencija bratskim delegatom, katere so poslale unije in skupine farnarjev, pravico pravoveljavnih delegatov. Smeli so se udeleževati debat in staviti predloge v skoro vseh zadevah. Konvencija je sprejela obširnem program za jenske volitve in nominirala kandidate:

Za governerja, Louis A. Arnold, Milwaukee.
Za podgovernerja, Martin Georgenson, Manitowoc.

Za kandidatinjo v urad državnega tajnika je bila nominirana sodruginja Mathilda Boorman, Wisconsin Rapids.

Za državnega blagajnika, L. P. Christensen, Racine.

Za generalnega pravdnika, Frank C. Carter, Eagle River.

Konvencija je postavila kandidate v vse urade ra-

zun kandidata za zvezinega senatorja. To bo na posvnici pod rubriko socialistične stranke edino pravno mesto. Tozadenvi odsek konvencije je priporočel celokupnemu zboru, naj ne nominira kandidata v zini senat z razloga, da je kandidat za ponovno imitev senator Robert M. LaFollette, ki je danes v zato eden glavnih resnih radikalcev, o katerem se lahko reče, da je priatelj in zagovornik delavskih interesov. Socialistična stranka bi s svojim kandidatom senat lahko preprečila LaFollettovo izvolitev, na svojo mesto pa bi prišel zastopnik denarne oligarhi. LaFollette je bil izvoljen za senatorja na listi republikanske stranke in tudi sedaj bo skušal prodreti kandidat omenjene stranke pri primarnih volitvah. Ta zadeva je povzročila, da je bila konvencija ves čas na pravljanju o nji zelo burna, kajti nekateri delegati so naglašali, da je socialistična stranka vedno nominirala kandidate v vse urade in ni nikdar skušala direčno niti indirektno pomagati k izvolitvi kandidata drugih strank. Drugi so navajali za profiargument dejstvo, da bi bil zadan delavskemu gibanju v Wisconsinu udarec, če bi šla stranka v boj proti LaFollettetu.

Mnogi, ki bodo glasovali za ostale socialistične kandidate, bi tega ne storili, če bi stranka šla v opozicijo LaFolletovi kandidaturi. Predlog, da stranka ne nominira kandidata za senatorja, je dobil 59 glasov, 47 delegatov pa je glasovalo proti. Potem je bilo sprejeti rezolucija, v kateri se izjavlja, da stranka s tem ne indorsira LaFollettovе kandidature, niti ne priznava svojemu članstvu, naj glasujejo zanj pri končnih volitvah. Nadalje ga kritizira, ker še vedno nastopa kot kandidat republikanske stranke, dasiravno pojem prepričanju niti malo ne spada vanjo. V rezoluciji se nadalje naglaša, da socialistična stranka ne indorsira LaFollettovega programa, niti njegove politike. — Ker je socialistična stranka v Wisconsinu zelo jaka, je večina smatrala iz taktičnih razlogov za potrebo, da ne nastopa s kandidatom v tekmi z LaFollettom in iz tega razloga je bil storjen ta zaključek in sprejeta rezolucija v omenjenem smislu. Manjšina je sklep kritizirala, ker je smatrala, da bi morala imeti stranka kandidate v vse urade, neglede, proti komu nastopajo. — Končno se je spor ublažil, kajti zagovorniki sklepnicine so naglašali, da stranka tem ni stopila v rom z buržavzanimi elementi, niti ne bo sodelovala z LaFollettovo skupino v kampanji za njegovo izvolitev. Vendar je storila je to, da ne bo imela svojega kandidata za senatorja. — Platforma vsebuje med drugim točko za modificiranje prohibicionističnega zakona v tako, da bi se dovolila lahka vina in pivo. — Taiti stranke, Emil Seidel, je naznanil, da sta sprejela povrnisko turnejo po državi Victor Berger in milwaukeeški župan Daniel W. Hoan, ki bosta prirejala kampanjske shode. Konvencija je sprejela več drugih rezolucij med njimi tudi eno, s katero se zahteva priznanje svetske Rusije.

Konvencije Ameriške Delavske Federacije.

Kot smo že poročali v zadnji izdaji, se letosnjaja konvencija A. D. F. ne razlikuje mnogo od dosedanjih. Stavida z Gompersom na čelu je še vedno odločujoča. Progresivno krilo konvencije tvorijo železničarske unije, združene s Federacijo. Te so prišle tudi z namenom za industrialno formo unij, ki pa je bil takoj v skloku pokopan, toda ne zatrt. Vprašanje reformiranja A. D. F. sili vedno bolj v ospredje in industrializacijom pridobiva več in več pristašev. Med vodilnega gibanja v Federaciji spada tudi Bert M. Jewell, predstnik železničarskega departmента v uradu A. D. F. Konvencija se je izrekla proti bonusu vojakom na podlagi "sales tax", kakršnega priporoča Hearstovo časopis in predsednik Harding. Breme plačati bonus bi podlagi tega davka padlo na ljudstvo, ki ni imelo ali vaje nobene koristi, pač pa škodo, medtem, ko bi vaji profitirji ne plačali nič več kakor drugi ljudje, ki bi bili po pravici edino ti pozvani plačati od svojih ogromnih profitov bonus vojakom. — O drugih delih konvencije bomo poročali v prihodnjih izdajah.

Boji proti zniževanju plač in intrigam podjetnikov.

Dveti tisoč članov krojaške unije A. C. W., ki so posljeni v delavncah za izdelovanje otroških oblek, je na stavko, da se prisili vse podjetnike na sprejem novjev unije in na registracijo. Ako bi bilo potrebno, bi unija pozvala na stavko še 40 tisoč krojaških delavcev v New Yorku. Ker je ta organizacija jaka in učilna ter dobro disciplinirana, so se skoro vsi podjetniki podali.

Unija klobučarskih delavcev v New Yorku je po vodilnem stavki izvojevala boj proti znižanju plač in podaljšanju delavnika. Kompanije so zahtevali 20-odstotno znižanje plač. Podjetniki so se podali in plača ostanejo v glavnem nespremenjene. 44-urni delavnik u leden ostane tudi v bodoče v veljavci.

Unija cestnoželezniških vslužbencev v Chicago je pogajanja z družbo, ki je naznala, da bo znižalo delavočem plače za 20%. Meddržavna trgovska komisija je napravila na cestnoželezniško družbo že večer pritisk, da mora znižati voznilo. Družbi so vselej prisluščila na pomoč sodišča, toda končno je postajalo, da preveč kričeča in sodišče je odločilo, da se voznilo za enkrat samo za en cent. To je napovedovalo družbo, da je prišla takoj z izjavo, da bo vsled nizine voznine prisiljena znižati plače svojim delavcem. Izgleda, da se bo na pogajanjih dosegel z unijo sporazum in ne pride do stavke.

Izmed organiziranega delavstva je najbolj priznano pri zniževanju plač delavstvo ki je zaposljeno pri upravljanju železnic. Temu so zadnje čase zopet zelo občutno znižane plače, o čemur je bilo v tem listu že govorjeno. Delavstvo teh železničarskih unij sedaj razvira o možnosti stavke. Pri nekaterih njihovih unijah je vprašanje stavke na splošnem glasovanju. Najboljše pri tem je, da je med nekaterimi unijami želeni in unijo prmogarjev narejena trdnejša zveza in dogovor, ki še ni popoln, da bo delavstvo omenjenih organizacij skupno nastopalo v obrambi svojih interesov. Ta korak je pozdraviti. Delavstvo bo uspešno, in bo vodilo svoje boje skupno, ne pa vsaka mala unija zase.

Kongres socialističnih strank, spadajočih k Dunajski delovni uniji.

V Frankfurtu je v sredi tega meseca zborovala eksekutiva Dunajske delovne unije socialističnih strank z namenom urediti priprave za kongres strank, ki pripadajo takozvani dunajski internacionali. Sklepi te konference nam še niso znani.

Ob priliki sklicanja te seje je podal Friderich Adler izjavo, ki zanikava govorce, da je Dunajska delovna zajednica socialističnih strank pristala obdržavati skupno konferenco s predstavniki druge Internacionale. Vest o tej namerovani konferenci je objavil berlinski list Rote Fahne in tudi Radek je namigaval, da se bo vršila ta konferenca. Adler je imenoval to le za govorce, ki nimajo nikake podlage.

Adler in drugi predstavniki Dunajske delovne unije socialističnih strank kritizirajo zastopnike tretje in druge internacionale, ker niso pokazali dovolj volje delati za zedinjenje delavskih strank v skupno mednarodno fronto v boju proti kapitalizmu. V Moskvi očitajo predstavnikom druge internacionale, da so oni krivi, da je prišlo do razbitja pripravljalnega odbora, ki je pred nedavnim zboroval v Berlinu, v katerem so bili po trije zastopniki od vsake internacionale.

Dunajska delovna unija socialističnih strank se je formirala 22. februarja 1921. Preliminarna konferenca se je vršila v Bernu decembra 1920. Od kar se je ta unija organizirala, se ji je pridružila večina socialističnih strank in je danes najjačja mednarodna socialistična organizacija. Komunistična Internacionala ima svojo moč v Rusiji, kajti sovjetski režim je v rokah komunistov. Izmed večjih strank je izven mednarodne pridružitve le še italijanska socialistična stranka. Izmed strank, ki so se zadnje čase pridružile dunajski skupini, je ameriška socialistična stranka in argentinska socialistična stranka.

Kakor poročajo iz Moskve, je ruska komunistična stranka izključila "delavsko opozicijo," ki jo je vodila znana ruska revolucionarka Kolontaj. Bila je v vedenji opoziciji proti politiki večine v ruski komunistični stranki in mnogokrat je zelo ostro nastopila proti Leninu in drugim russkim komunističnim vodjem. Izključena skupina si je nadela ime komunistična delavska stranka. Enaka stranka je tudi v Angliji, ki jo je organizirala znana sufražetka Sylvia Pankhurst, ki se je s svojo skupino ločila od angleške komunistične stranke in ustanovila komunistično delavsko stranko. Pankhurst v Angliji in Kolontaj v Rusiji napadati komunistične stranke in tretjo internacionalo, češ, da so pričele korakati po enakih potih kakor socialpatriotske in socializdajalske stranke. Enak razdor v komunistični stranki se je dogodil pred dalj časom na Nizozemskem, kjer je komunistično delavsko stranko organiziral Anton Pannekoek. Tudi Nemčija ima ekstremno komunistično stranko. V imenu se razlikujejo od drugih komunističnih strank v tem, da se imenujejo poleg "komunistična" tudi "delavska" stranka. Te male skupine so organizirale v Berlinu četrto ali komunistično delavsko internacionalo. Kakor poročajo, se ji bo pridružilo tudi skrajno levo krilo ruske komunistične stranke — sedaj izključeno — berlinski komunistični delavski Internacionali. Tako razumejo nezreli "revolucionarji" delo za zedinjeno fronto proletariata.

Akcija za formiranje federativne delavske stranke v Ameriki.

Kot znano, je socialistična stranka na svoji konvenciji v Detroitu l. 1921 naložila svoji eksekutivi, naj

pronajde možnosti za formiranje velike federativne delavske stranke po vzgledu angleške Labour Party. Zadnjo jesen se je vršila v Chicagi prva konferenca v ta namen, ki pa še ni bila v stanu formirati take stranke. Zadnja konvencija soc. stranke v Clevelandu je sklenila nadaljevati z delom za zedinjenje delavskih strank, progresivnih unij in farmarskih organizacij v eno stranko. Konvencija farmarske-delavske stranke, ki se je vršila pred nekaj tedni v Chicagi, je sklenila, da je farmarska delavska stranka pripravljena delovati za formiranje federativne stranke.

V začetku junija se je vršila v St. Paulu konvencija minnesotske farmarske-delavske stranke, ki ni pridružena k ameriški farmarski-delavski stranki ampak deluje le v Minnesoti. Ona je druga najjača stranka v Minnesoti. Leta 1920 je dobil njen kandidat za državnega tajnika 280,000 glasov, kandidat demokratske stranke pa 85,000 glasov. Ta stranka se je formirala v Minnesoti leta 1918 z zedinjenjem Nonpartisan League in Working People's Nonpartisan Political League. Na prej imenovani konvenciji je ta stranka sprejela predlog, ki nalaga stranki izvolitev delegatov za pogajanja z drugimi delavskimi strankami in unijami za formiranje ameriške federativne delavske stranke.

V New Yorku se vrše pogajanja med zastopniki socialistične stranke in farmarske-delavske stranke za skupni nastop pri jesenskih volitvah. Na seji eksekutive nove Workers party v New Yorku, je bil stavljen in zagovarjan predlog, naj ta stranka stopi v stike s prej omenjenima za skupno listo kandidatov in za enotno volilno kampanjo za jesenske volilne boje. Predlog je bil poražen z motivacijo, da je Workers Party sedaj tako majhna, da bi se v taki koaliciji izgubila in mora radi tega za enkrat še samostojno nastopati.

Vsekakor, ideja za strnjene delavskih sil v Zdajnjih državah napreduje in v teku par let se bo formirala velika stranka ameriškega delavstva, ki bo več ali manj podobna angleški Labour Party, v kateri so včlanjene vse angleške delavske stranke razun komunistične, toda ta je že tretjič vprašala za sprejem in obljubuje, da se bo ravnala po pravilih stranke, ako se ji dovoli vstop. Preje je bila njena prošnja odbita. Ponovno aplikacijo je imel v pretresu odbor Labour Party, ki je dal konvenciji priporočilo, naj komunistične stranke tudi to pot ne sprejme, ker se ji ne more verjeti, da se bo ravnala po pravilih Labour Party. Končni sklep nam še ni znan.

Californijski socialisti farmarjem.

Na zadnji konvenciji socialistične stranke v Fresno, Calif., je bila sprejeta resolucija, s katero se apeliра na farmarje, naj se pridružijo socialistični stranki. Našteva dejstva, ki dokazujejo, da so farmarji izkorisčani od istega razreda kakor delavstvo in imajo v mnogih ozirih enake interese, kakor delavci. Ker so farmarji po številu mogočen element, bi v zvezi z delavstvom lahko vzeli vlogo iz rok profitarskega razreda in upravliali deželo v prid splošnosti. V Californiji se vrši tudi poizkus organizirati farmarje v Nestranksko ligo, po vzgledu, kakor je v North Dakoti, s to razliko, da tamošnja Liga ne bo pričela s političnim delovanjem, dokler ne bo organizirala gotovega štivila farmarjev. Socialisti smatrajo, da se je eksperiment Nestrankske lige ponesrečil in iz tega morajo farmarji izvajati, da je njihovo mesto v sodelovanju na političnem bojišču z delavskim razredom. Vsled tega

ta apel californijskih sodrugov farmarjem za pričenje k stranki.

Newyorško delavstvo za socialistični tisk

Newyorški socialistični dnevnik New York je znižal naročnino od pet na dva centa za mesto New York in bližnjo okolico, z namenom, da se list najbolj razširi med delavstvom. Ker list dela dokler ne more imeti istih virov za dohodke kakor kupi listični dnevnik, so posamezni sodrugi, unije in socialistične organizacije zbrali fond več tisoč dolarkov, kar je omogočilo znižanje naročnine. Sedaj se že več mesecov vztrajna agitacija za rabširjenje listi, ki je med tem časom pridobil tisoče novih naročnikov. Posebno pažnjo se posveča pridobivanju naročnikov med članstvom unij. The New York Call je eden iz boljših socialističnih listov v Ameriki in obeta v slednjem času postati eden izmed najbolj razširjenih ameriških dnevnikov.

Razne vesti.

V New Yorku se je organiziral za tiste delavce, ki delajo po noči, socialistični klub, ki bo imel svoje množice po dnevu, da jim bo tako dana prilika aktivno učevati v strankinem gibanju.

George H. Goebel je socialistični kandidat na guvernerja v New Jerseyju. Konvencija socialistične stranke v New Jerseyju je bila ena najživahnejših, in se jih je vršilo zadnjaleta.

William Bross Lloyd, miljonar, preje aktiven vlagatelj v socialistični delavski stranki, je bil na podlagi Illinoiskega espionažnega zakona zaeno z 18. drugimi delavskimi omenjene stranke obožen zarotniškega delovanja in nasilno strmoglavljenje vlade. Vsled tega prestopil bil obojen, nakar je vložil priziv na illinoisko vrhovno sodišče, ki je sedaj potrdilo izrek prvega sodišča. Bross Lloyd bo vložil priziv na zvezino vrhovno sodišče. Leta 1919 in par let med vojno je bil zelo aktiven Spadal je k levemu krilu, iz katerega je l. 1919 nastala komunistična delavska stranka. Po prognozh se je v maknil in ni bilo čuti o njem vse do te razsodbe vrhovnega sodišča.

Piknik socialistične stranke za Chicago in okolico, ki se je vršil dne 18. junija, je gmotno in moralno dobro izpadel.

San Francisco postaja zopet trdnjava socialistične stranke. Po nesrečnem razdoru je socialistična stranka v Californiji bila razrahljana in mnogo njenih postojank je razpadlo. Sedaj se reorganizira in star sodrugi se vračajo. "V vrste socialistične stranke San Franciscu prihaja novo življenje in aktivnost, se večajo dan za dnem," pripoveduje neko poročilo iz Californije.

Socialistična organizacija v Readingu, Pa., je znižala članarinu na 35c na mesec, ki stopi v veljači 1. julija. Namen znižanja je prirediti veliko kampanjo za pridobivanje novih članov. Članarina se razdeli: 12½c glavnemu stanu stranke, 12½c državni organizaciji, 5c lokalnu in 5c okrajni organizaciji.

Črne socialistični kandidatje v New Yorku. Newyorški sodrugi so nominirali izmed drugih kandidatov tudi tri črnce, in sicer enega v kongres in enega v newyorško postavodajo. Delavci oba plemena imajo enake interese in logično je, da bi morali skupaj stopati v boju za svoje pravice. Stranka v New Yorku je pokazala, da so ji vsi delavci enakovredni, ne gle

volt. V nekaterih krajih pripada precej črncev sošisteni stranki, ker se resnično bori proti zapostavljenim črncev.

— Znani socialistični odvetnik Joseph W. Sharts, je bil tudi Debsov zagovornik v obravnavi, v kateri je bil Debs obsojen v ječo, je po daljšem bolehanju dozdravil, da se je zopet posvetil svojemu odvetniškemu poklicu in urejevanju lista "Miami Valley Socialist", ki izhaja v Daytonu. O. J. W. Sharts je eden najaktivnejših socialistov na osrednjem zapadu. Sharts je avtor večih novel, črtic in socialistih razgovorov. Za časa njegove odsotnosti je urejeval imenovani in njegov glavni upravnik Oscar K. Edelman.

Razne vesti, tikajoče se delavskega gibanja v inozemstvu.

Francoska socialistična stranka, ki je vsled razmeroma veliko trpela, je dobila pri zadnjih volitvah v provincialne svete nad 400,000 glasov. Komunisti so dobili 211,000 glasov. Kljub razdirjalnemu delu francoske komunistične stranke gre socialistična stranka zopet navzgor, medtem, ko komunisti v mnogih krajih nazadujejo, četudi imajo na svoji strani močno oporo sovjetskega režima, ki je v rokah komunista. Bojevitost komunistov se je že precej uhladila in v dejstvu je pripisati, da se delavstvo vrača v socialistične stranke. Ako bi obe gori omenjene stranke sestopile skupaj, bi se delavski glasovi ne cepili in vendarbi bi stali precej drugače — v korist delavstvu — nedtem, ko se v takem volilnem boju med delavskimi strankami omogoča zmago buržavznim kandidatom.

Sovjetska Rusija je povabila Estonsko, Finsko, Lietujijo in Latvo na skupno konferenco, na kateri naj bi se razpravljalo o razoboroženju; tako se glasi neko poročilo iz Moskve. Velike armade, ki jih imajo ruske države, jemljejo velik del dohodkov in kontraktivnemu delu najboljše moči. Obmejne države trdijo, da morajo imeti velike armade vsled bojazni pred Rusijo, ki ima največjo armado v Evropi. Rusi obratno trdijo, da morajo imeti močno armado, ker so njihovi sosedji oboroženi do zob. Ta konferenca naj bi pokazala, kje je volja za razoboroženje in kje je ni. V interesu vseh bi bilo, da se velike armade razpusti. Čim prej v bo pričelo konferirati o vprašanju zmanjšanja armadi, tem bolje.

Na Poljskem so se obnovili progoni proti komunistom, toda so naperjeni proti unijam in socialističnim organizacijam. Tako se je delalo povsed, kjer so s podelili progoni pod pretvezo, da se gre le proti komunistom, v resnici pa je bil povsed cilj oslabiti delavsko gibanje kot celoto. V Ameriki, v Jugoslaviji, na Poljskem, Ogrskem itd., se je delalo pri progonyh po nemak receptu. Komunisti dajejo nekako pretvezo vladam za progone. Te jo z veseljem pograbijo, posledice pa trpi vse delavstvo, mnogokrat po krivdi kažejo nezrelih elementov, ki z bombastičnimi proglašili prevarčajo vlade, v resnici pa prevračajo le delavsko organizacijo.

Ameriške pomožne organizacije hranijo nad 3,000,000 otrok v Rusiji, med temi 230,000 v Ukrajini. Ustanovite so razne kuhinje, v katerih se deli hrana. V Odesi in okolici je 120 kuhinj, ki oskrbujejo hrano za 12,000 otrok. Do prihodnje žetve ni upati na posebno izboljšanje v pogledu prehranjevanja. Pomankanje pa se bo povsem iztrebljeno še več let, ker bo letosnji poletki vsled izčrpanosti prebivalstva in vsled drugih vročav manjši kakor je bil v letih pred vojno. Poleg

tega so ruska transportna sredstva še vedno v slabem stanju in bo vzelo več let, da se uredi prevozni sistem.

V Nemškem delu Šlezije, ki so ga zavezniki dali Poljski, se je formirala nemška socialdemokratska stranka. Eden izmed organizatorjev stranke je dejal, da bi bilo načelno bolje, da bi se nemško delavstvo pridružilo poljski socialistični stranki, toda to je praktično nemogoče, ker je poljsko delavstvo kolikortoliko prezeto z nacionalizmom in so nekateri poljski socialistični aktivno delovali v prilog poljske imperialistične politike. Formiranje nemške socialistične stranke je bilo potrebno, da se na ta način obvarje nemški del delavstva pred padcem v šovinizem. Stranka bo imela težko stališče ravno vsled tega, ker se je že pričelo razvijati gibanje nemške "iridente" na Poljskem. Poslanec Okonsky, eden voditeljev nemške socialistične stranke na Poljskem, je na strankinem zboru dejal, naj se nemško delavstvo varuje šovinizma in naj deluje z vsemi močmi za zmago socializma na Poljskem.

Levo krilo je odstopilo od česke socialdemokratske stranke in se organiziralo v neodvisno socialistično delavsko stranko, Priglasila je svoj pristop dunajski uniji socialističnih strank. Ločila se je od stare stranke vsled njene politike sodelovanja z buržavznimi strankami. Komunisti so jo skušali pritegniti v svoj tabor, kar se jim ni posrečilo. Na Českem so sedaj tri socialistične stranke, dve češki in ena nemška, komunistična stranka, narodno socialistična in krščansko socialistična.

V Italiji je bilo za en mesec suspendiranih 4,500 železničarjev, ker so praznovali prvi maj z enodnevno stavko. Njihove organizacije so nastopile proti tej odredbi vlade.

— Vodja estonskih komunistov in eden najznamenjejših borcev za delavske interese v Estoniji, Victor Kingisepp, je bil umorjen od estonskih oblasti vsled "velejzdajniškega" delovanja.

* * *

Kadar bodo kralji lahko živelji brez jedi in pijače, brez spanja in počitka, brez obleke in strehe, pa se v svoji negoti bleščali kakor diamant, bomo verjeli, da so kaj drugrega, kakor ljudje brez "milosti božje."

ALI VAM JE S TO ŠTEVILKO NAROČINA POTEKLA?

Pričujoča številka Proletarca je 772.

Če je številka poleg vašega naslova manjša kot 772, je to znamenje, da vam je naročnina potekla. Ponovite jo takoj, ali pa sporočite, da jo poravnate pozneje, sicer se vam list ustavi. Zlasti velja to za naročnike v tistih naselbinah, v katerih Proletarci nima zastopnika.

Poštni zakon zahteva, da je naročnina poravnana; isticato hočejo svoje tiskarna in drugi upniki. Ne čakajte, da vas upravništvo opominja s posebnim pismom. Ti opomini morajo za en čas izostati. Prvič stanejo denar, drugič pa vzamejo čas, ki je odločen za druga dela. Prosimo, uvažujte to!

UPRAVA PROLETARCA.

GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA.

DOPISI.

ZA SOCIALISTIČNO PROPAGANDO MED ŽENSTVOM.

CLEVELAND, O. — V zadnjih par dopisih sem navajala, kako nujno je, da se naše ženstvo oprosti duševnih spon, ki ga oklepajo, in se bolj zanima za reči, od katerih odvisi napredok človeške družbe.

Marsikateri se to dopade, tudi mnogim moškim, posebno zavednim, vendar pa imajo še mnoge žene svoje pomislite. Kako naj se žena, ki je mati, in mora voditi gospodinstvo, ki ji vzame ves čas in ga ji mnogokrat celo za spanje primanjkuje, zanima za socializem, za emancipacijo ženstva in take reči?

Res, stvar ni lahka. Kljub temu, da to priznamo, je treba tudi priznati, kako velika je dolžnost in odgovornost mater pri vzgajanju svojih otrok. In na to sem polagala vso važnost tudi v prejšnjih dopisih. Kako naj mati vzgaja otroke in jih navaja k pravemu razumevanju stvari, če je sama nevedna? To je vprašanje. In zato ponovno trdim, in z menoj trdi to vsaka razumna oseba, da je treba posvetiti našemu ženstvu več paznosti pri socialistični vzgoji. Mati, ki je razumna, bo že v zgodnji mladosti uceplila otrokom željo po znanju, uceplila jim bo ponos in jih odvrnila od "babavov", "parkljev", "nigrov" in drugih strahov. Mesto, da bi polagala vso važnost na pravilno delanje križa, na moditvice in pobožne vzdihne, jih bodo uničile tako, da jim bo v vsem nadaljnem življenu koristilo. Kako silno težko se je v poznejših letih iznebiti vere v vraže, verskih zablod in duševnega mrtvila, ki nastane vsled take vzgoje, ve vsakdo, ki je srečno prešel skozi te težave šele potem, ko ga je življenje vrglo v svet izpod domačega krova. Če bi imeli v svojih detinskih letih drugačno vzgojo, bi se poznejši duševni napori preprečili. Koliko let duševnega boja bi bilo s tem prihranjenega! In človek bi se potem ložje učil in bi kot tak več koristil družbi, posebno delavstvu.

Poglejte cerkev! Kako zelo ona skrbi, da si ohrani kontrolo nad ženstvom. Če ima ženstvo v svojih oklepih, če jih opaja v cerkvah in verskih organizacijah z nazadnjaško vzgojo, ima tudi otroke pod svojim okriljem. "Uči otroke v verskem duhu, privajaj jih v božji hram, mi pa bomo napolnili njihove mlaude možgane z verskimi "resnicami", ki se bodo pozneje zelo težko iztrgale, ako se sploh bodo, in to v najboljšem slučaju le nekaterim." Tako dela in misli cerkev, in zato ima uspehe. Koliko manj store socialisti za vzgajanje ženstva in razredno zavednem duhu. Tudi naši sodruzi veliko greše v tem oziru.

Skoro vsaka ženska rada čita. Ker se ne zanima za politične stvari, ali znanstvene razprave in razredni boj, jim je povestno čtivo najljubše. Ko bi imele vsaj v začetku kakega svetovalca, ki bi ji ustreno priporočil, kaj naj čita in kako, da ji bo koristilo. Na srečo imajo celo moški, vsaj večina njih, zelo površne pojme o literaturi in o vrednosti raznih spisov. Poleg čitanja bi morali naši socialistični klubi prirejati predavanja za ženske in skrbeti, da bi se jih tudi udeleževali. V starem kraju niso imele prilike, da se kaj nauče. Tu jo imajo sorazmerno precej več, ker žive v mestih in je v njih tudi za ženske vsekakor vendar manj opravila kakor so ga imele doma na kmetih. S predavanji, dobrim čtivom in drugimi vzgojevalnimi načini bi se naše ženske naučile misli. Sedaj jih je še veliko za katere mislijo fajmoštiri. Fajmoštiri dobro vedo, da opravljajo zavajalen poklic, ampak predno so šli v lemenat, tega niso vedeli, pozneje, ko postanejo duhovniki in dobe fare, se jim pa službe zde predobre, da bi jih pustili. Če jih hočejo držati in imeti dohodke, morajo poneumnjevati naprej, dasi se zavedajo tega. Duhovniki torej ne bodo osvobodili ženstva iz spon neznanja, ker bi jim to škodilo. Obljubljajo raj na drugem svetu, medtem ko sami zelo malo mislijo nanj. V kolikor največ morejo, si napravijo življenje ugoden-

no na tem "pregrešnem" svetu in si prav nič ne smrti in odhoda v nebesa, o katerih vedo oni res toliko kakor novorojeni otrok, ki nič ne ve.

Zenske bi morale čitati zgodovino papežev in bolj poučiti o zgodovini verstev sploh. To bi jim več pomagalo k izpregledanju. Sicer so ene toliko verovane v verske dogme, da ne verjamejo niti vinjarjem, ako slikajo vere tako, kakor so se na razvijale in delovale. "O, saj ni res kar piše," nismo odvračajo. Ampak dvom vendar najde pot v drugo pride ob svojem času, če znajo količaj.

Vzrok ignorance med delavskim ljudstvom je tudi v velikih družinah. Zato se ni čuditi, ako se glas za kontrolo rojstev vedno bolj širi. Šest, osem celo več otrok pomeni revščino v družini. Kako mož dostojno preživlja s svojim malim zastopnikom liko družino? Ampak preživlja jo vendar, toda tako "Revščina je pri njih," pravijo sosedje. "Da bi že ne dorastli, da bi šli delati in kaj zaslужili," jamata in mati. In ko je otrok goden za tovarno, gre na de "da bo malo pomagal". V takih družinah je redko niti razredno zavest. Podrobnejše se v to vprašanje v bom spuščala, kajti omenila sem ga le mimogrede.

Bližajo se volitve v razne urade. Ženske imajo vilino pravico, četudi je v enih krajih za lokalne in žavne volitve še omejena. Ampak v splošnem jo imajo in so raditega močan faktor. Ze parkrat se je dogodilo da so dobili v enem ali drugem kraju socialistične kadidatice večino moških glasov, toda ženski glas so odločili v prid kapitalističnim kandidatom. To mora dati misli. Ženske se boje socializma, ker so njem čule samo v cerkvi. Socializem, to jim je nekakšna strašnega. V resnici pa ne vedo o njem prav nič. Ampak kakor one strašijo svoje otroke, tako duhovni strašijo žene s socializmom.

Volilne kampanje nudijo socialistom lepo prilnost za pridobivanje žensk v vrste socializma. Saj tu kapitalistične stranke delajo propagando med ženstvom, seveda na svoj poneumnjevalen način, poleg pa jim pomagajo cerkve.

Dopovedujte vašim ženam volilkam, zakaj je potrebno, da glasujejo za socialistične kandidate. To mačite jim, da je vreden njihovega glasu človek, ki je nominiran od stranke, katera je bila ves čas v boji za osvoboditev ženstva izpod duševne sužnosti in brezpravnosti. Tolmačite jim, da je brez pomena, da je kandidat Slovenec, pri tem pa služi privatnim interesom. Nobene razlike ni, kdo te izkorističa, dotler je izkorističen. In tudi v kapitalističnih hlapcih ni nikake, pa bili Slovenci ali kdorkoli.

Kandidatje kapitalističnih strank nimajo prepričanja, razun v dolar. Zato zasledujejo samo svoje osebne interese. Nominirani so navadno le odvetniki, držni profesionalni političarji in včasi kak trgovci. Seveda se dobre tudi taki odvetniki in trgovci, ki imajo prepričanje in vero v socialistične ideale. Končno, vgorje je lahko vseeno dober socialist in pri delu z socializem lahko storiti več kakor pa marsikak delvec. Seveda je takih trgovcev malo.

Citala sem, da se je sodrug Nace Zemberger pri delu ponesrečil. Razmere, ki so ga pognale na delo, pri katerem je skoro izgubil vid, so vzhod vsem takim poškodbam, ki so jih deležni trpni delavci in dežki v današnji družbi. Poznam sodruga Zembergerja osebno in vem, da bo ki jih imeli med delavstvom in takih kakor je on, bi profitarskemu sistemu pelj mrtvaški zvon. Neutrudljivemu sodrugu Zembergerju pa želim skorajšnjo okrevanje. Imel bo en vzhod, da bo še bolj širil misel osvoboditve delavškega dela.

Zdražbariti in delati sta dve reči. Navadno je zdražbarji bolni na živcih, ali pa so podli po smerti. Največkrat velja zadnje.

KAKO DEMAGOGI "REŠUJEJO" DELAVSTVO.

CLEVELAND, OHIO. — Kakor po drugih večjih industrijskih središčih, tako se gibljejo gospodarske ure tudi v Clevelandu zelo počasi napram temu, ki smo včasih poznali za normalne razmere. Tako se giblje, kakor polomljena ura, in včasih dobi tak včas, da bo kar zastalo in da bo treba zopet nati, upiti in drezati ljudi k biznisu. Kapitalisti si želijo na vse načine, da bi povzročili kak prepih, da bi izpahal prah iz kolesja bizniške ure, da bi zla, toda vse prizadevanje ne pomaga mnogo. Je zapetena, obrabljena in v kolikor gre, je njeni režkanje več ali manj pod težo zunanje sile, kakor da pomagamo nihalu z roko, da dobi kolesovje in normalni zamah. Treba bo urarja umetnika, da ponoti to nestanovitno gospodarsko tik-takanje. Ta se mora biti seveda nične druge, kakor delavski urad, ki mora ves ustroj te gospodarske ure reorganizirati iz temelja. To delavski razred v gotovi meri dela — odnosno pripravlja oder za popravljanje te vseh gospodarskih in političnih ure; toda več dela pripravljanju tega odra bi bilo opravljenega, če ne bi tako toliko vsakovrstnih demagogov.

Ez tak demagog se nahaja v Clevelandu. Njegovo je Kalčič, in je zaposlen pri eselpistih, da rovari pri Proletarcu in J. S. Z. Ta človek dela na ta način, da delavsko izobrazbo in solidarnost, da hodi od hiše do hiše in zabavlja čez list, ker ne pripada k S. L. P., stranci, ki jo v Ameriki ne uvažuje živ krst. Ne vstvarni argumenti ne more nastopati proti listu, ne ne preostane drugo, kakor da mora lagati. In to je postal njegovo orodje pri delu za "socializem", ki ga podpisuje S. L. P., laž. Znano mi je, da se to skiano človeče tudi po drugih slovenskih naseljih, kjer so naši klub in naročniki Proletarca ter odgovarja, naj ne čitajo list. Kajpak jo mora revezirati največkrat praznih rok in z dolgim nosom, da vede govedzavosti in padanja na socialistično ravnino, da naši ljudje kmalu spoznajo, da ni za stvar delo, ampak da se hoče le ponašati in bahati. Naši so namreč vedo prav dobro, da je bil Proletarec in je oral socialistično ledino, ko so bili taki tiči in Kalčič še v starem kraju pri materi. In če jim nekdo kdo sede na limanice, so to le taki, ki hočejo malo "heca" in "špas", bodisi sami s seboj, že jih ali pa z vsemi skupaj.

Je pač tako, da ima vsak poklic svoje pariske, včasih kukavice. Tako je tudi med delavci za socialistično propagando. Jaz bi tega Kalčiča vprašal, zakaj ne organizirati tiste Hrvate in Srbe — pa magari Slovence — ki še niso nikjer, namesto, da se lovijo na drugih takih, ki so že pri naši organizaciji in čitajo naš glasilo? Mednje pojdi Kalčiče, pa jih pripravi na tega, da se bodo pričeli zavedati, kaj je razredni del, ne pa da samo za špas ali iz drugih škodoželjnih razlogov "hecas" delavce proti njihovim nalogam. Ali nekajte pri S. L. P. to za izobrazbo delavskega razreda! Pri nas, v socialistični stranki, imenujemo tako včasih vandalov, delo ljudi, v katerih glavah ni vse prav. Tu se, Kalčiče, in pazi na svojo S. L. P., da jo nekega ne proglasijo merodajni krog za stranko brezpartei. — L. G.

NAŠIM SODRUGOM IN SOMIŠLJENIKOM V OHIO.

V začetku meseca julija bo obiskala večje slovenske naselbine v Ohio, med drugim Cleveland in naseljene v bližini Clevelandu, sodruginja Frances A. Tauchar na agitaciji za pridobivanje naročnikov Proleta.

Sodruginja Tauchar je po lastni iniciativi obiskala večje naselbine v Illinoisu in v Wisconsinu in včasih sjenega dela je bil označen v številkah pod rumenim "Agitatorji na delu."

Kakor so ji šli sodrugi in somišljeniki na roko v naseljih, katere je obiskala dosedaj, tako upamo, da bodo z njo sodelovali tudi sodrugi in somišljeniki v tistih naselbinah v Ohio, katere bo obiskala.

Upravnštvo Proletarca.

NA ZNANJE.

MILWAUKEE, WIS. — V pogledu štrajkovnega fonda, o katerem je bilo priobčenih par dopisov v Prosjeti in v Proletarcu, tikajoč se Frank Novaka, ki je izjavil, da je denar izročil tukajšnjemu socialističnemu klubu, naznanjam, da sem od tajnika kluba prejel znesek \$58.00, katerega mu je izročil g. Fr. Novak.

S tem smatram zadivo za poravnano od naše strani.

Za slov. socialistični klub — M. Rožić, blagajnik.

KAKO SE SE ODZVALI ČLANI SKUPINE 400-TERIH

*za poravnanje Proletarčevega dolga
do 24. junija 1922.*

Po državah so se odzvali člani skupine 400-terih, da zbrisejo "Proletarčev" dolg do 24. junija kakor sledi:

Illinois:

Auchin Mary, Chicago	\$5.00
Cainkar Vincent, Chicago	5.00
Čemažar John, Chicago	5.00
Florjančič Frank, Chicago	5.60
Godina Filip, Chicago	5.00
Gottlicher Frank, Chicago	5.00
Ileršič Frank, Virden	5.00
Judnich Martin, Waukegan	5.00
Kauchich Simon, Virden	5.00
Keber Mike, Dixon	10.00
Petric Frank, Chicago	5.00
Pogorelec Charles, Chicago	5.00
Stempihar Frank, Virden	5.00
Verhovnik Peter, Chicago	5.00
Zaitz Frank, Chicago	5.00
Zavertnik Jos. St., Chicago	3.00

Kansas:

Stefančič Martin, Franklin	5.00
--------------------------------------	------

Michigan:

Jugosl. soc. klub št. 210 JSZ, Detroit	10.00
Ivec Joseph, Detroit	3.00
Klarich Joseph, Detroit	5.00
Ocepек Joseph, Detroit	5.00
Sestanovich Nick., Detroit	5.00
Topolek Joseph, Detroit	5.00
Topolak Joseph, Detroit	5.00

Minnesota:

Pishler Joseph, Ely	5.00
Vider Fred A., Ely	2.50

New Jersey:

Stichauner Math., Hudson Heights	5.00
--	------

Ohio:

Božeglav Rudolf, Cleveland	5.00
Bajec Stevo, Cleveland	5.00
Bradach John, Cleveland	5.00
Branisel Edvard, Cleveland	5.00
Cerne Frank, Cleveland	5.00
Eržen John, Collinwood	5.00
Gorjup Lovrence, Cleveland	15.00
Gorjup Valentin, Collinwood	5.00
Mazgon Jessie Mrs., Cleveland	5.00
Krebel John, Cleveland	2.00
Jauch Joseph, Cleveland	5.00
Jug John, Cleveland	5.00
Kabaj August, Cleveland	5.00
Kodrich Joseph, Cleveland	5.00
Komar August, Cleveland	5.00
Lazar John, Cleveland	2.00
Mack Frank, Cleveland	5.00
Medvedček Ludvik, Cleveland	5.00
Milavec Joseph, Cleveland	2.00
Podboj Mike, Collinwood	5.00
Poljsak Leonard, Cleveland	5.00
Zlembberger Ignac, Glencoe	5.00

Oklahoma:

Kogoj Joseph, Red Oak	5.00
---------------------------------	------

Pennsylvania:

Česnik Paul, Canonsburg	5.00
Gabrenja Jack, Conemaugh	5.00
Gerbec Anton, Lloydell	5.00
Kočtar Jack, Aliquippa	5.00
Poje Anton, Dunlo	5.00
Zornik Anton, Herminie	5.00
Jugosl. socialist. klub št. 181 JSZ	20.00

West Virginia:

Selak Lovro, Dartmoor	5.00
Skupaj	\$305.10

V zadnjih dneh je dospelo upravi precej pisem, v katerih se naznana, da prispevajo nekateri člani tega bataljona svoj delež v kratkem. Člane tega bataljona, ki lahko prispevajo svoj delež takoj, prosimo, naj upoštevajo položaj lista in apel, ki smo jim ga poslali. Tisti, ki ne morejo odračunati vsega deleža naenkrat, odpalačujejo lahko na obroke.

Kdor želi, da se zasigura Proletarcu obstanek, naj vstopi takoj v vrste 400-terih in mu pomaga s svojimi prispevkami. Ne poslušajte ljudi, ki trosijo okrog laži, da bo Proletarec propadel. Kdor tako govori, bi le rad videl, da bi Proletarec res propadel, in brezdvomno bo celo med člani te skupine kdo, ki bi rad videl, da bi se želja takih opravljivcev uresničila. Dolžnost drugih, zvestih članov skupine za ohranitev Proletarca je, da stoje na straži in jim te želje prekrižajo za vedno. Rešilni bataljon mora opraviti svoje delo 100 odstotno. Naprej krožek bojevnikov, dokler ne bo naš cilj dosežen. — *Uprava Proletarca.*

DETROITSKIM SODRUGOM.

Seje slov. socialističnega kluba št. 114, JSZ., se vrše vsako prvo in tretjo soboto v mesecu v klubovih prostorih na 1432 Ferry Ave. E. — Na dnevnem redu so vedno važne stvari, ki se morajo rešiti. Udeležujte se teh sej polnoštevilno in pripeljite seboj svoje prijatelje. — Učvrščujmo našo postojanko s tem, da ji pridobivamo novih članov. — *Organizator.*

ZA CARLINVILLE, ILL.

Somišljenikom v Carlinville naznjam, da se vrše seje reorganiziranega socialističnega kluba št. 213, J. S. Z., vsako tretjo nedeljo v mesecu v uniji dvorani. Tem potom vabim vse delavce v naselbini, da se udeležte teh sej in pristopijo h klubu. To je edini način, da pokažete delavsko solidarnost in zavest proti kapitalističnemu sistemu, ki nas zasužuje. Seje kluba bodo vedno predpoldne.

Z delavskim pozdravom *Jos. Korsic, tajnik.*

ALI VAM JE S TO ŠTEVILKO NAROČNINA POTEKLA?

Pričujoča številka Proletarca je 772.

Če je številka poleg vašega naslova manjša kot 772, je to znamenje, da vam je naročnina potekla. Ponovite jo takoj, ali pa sporočite, da jo poravnate pozneje, sicer se vam list ustavi. Zlasti velja to za naročnike v tistih naselbinah, v katerih Proletarec nima zastopnika.

Poštni zakon zahteva, da je naročnina poravnana; istotako hočejo svoje tiskarna in drugi upniki. Ne čakajte, da vas upravnštvo opominja s posebnim pismom. Ti opomini morajo za en čas izostati. Prvič stanejo denar, drugič pa vzamejo čas, ki je odločen za druga dela. Prosimo, uvažujte to!

UPRAVA PROLETARCA.

Razlika med S. P. in S. L. P.

Ker prihajajo na tajništvo J. S. Z. še vedno sanja, v čem se razlikuje Socialistična stranka od politične (S. L. P.), se zdi tajništvu potrebno se mi pojasnit stvar, to pot nekoliko obširnejše.

Razlika med S. L. in S. L. P. obstaja v tačku delu za dosegajo končnega cilja socializma. Predobi nas vodilo, če bi se hoteli spuščati v vse delno, so vir tega razlikovanja, saj segajo te razlike na Marksovo dobo, s to izjemo seveda, da so zavzemali čas do časa in na raznih mestih različne oblike. Če jiti se bo treba torej le na najpoglavitejše točke, se tičejo teh dveh strank v Ameriki.

Te razlike med S. P. in S. L. P. so:

1. S. L. P. podcenjuje minimalni ali delovni program socializma, kar pomeni negiranje ali nevpolno socialističnega razvoja. S. L. P. ima sicer minimalni program, toda ne za praktično delo, temo samo za propagando. Svoje stališče za to podpira zgorom, da kakor hitro se proletariat praktično dosegne minimalnega programa, se stranka takoj imenuje revolucionarnemu cilju, odnosno načela. Držanje pa vodi logično do nazora, da čim slabje tim bolje bo, ker se bo proletariat zdramil le neče bo slabo, ne pa, če bo bolje.

2. Poleg te taktične modrosti, vstraja S. L. P. stališču, da je treba sedanje trade unije kot je A. F. L. strmoglavit ali zrušiti ter namesto njih zgraditi obsežno industrialno unijo po vzorcu njihove I. W. U., kot desno ali levo roko S. L. P. odnosno socialistega gibanja.

Stališče teh zadev od strani socialistične struk (S. P.) je:

1. S. P. uvažuje minimalni program ali mimozahteve delavstva kot stopnji kamen k socialističnemu cilju — to je odprava kapitalistične družbe z nadstavljivo socialistične — kar pomeni priznavanje voja ali stopnjevalnega napredka; v tem smislu je no geslo bolje in bolje, dokler se ne doseže končni

2. Vpoštevajoča dejstvo, da se je strokovno glas za delavstva v Ameriki drugače razvijalo kot vrem kraju, kjer so ta gibanja poklicali v življenje vlasti, stoji stranka na stališču, da je treba obnoviti strokovne in industrialne unije delavstva podprtih njihovih bojih, da se čim bolj pojačajo in prepojijo socialističnim duhom, ne pa jim diktirati, kakšne organizacije in bojevno taktiko imajo zavzemati jih proti kapitalizmu; stranka smatra, da je ta unija samih. To seveda ne pomeni, da socialistični člani unije ne smejo vplivati, da zavzemajo unije na takoj taktiko, ki je z ozirom na čas in razmere nujna, ampak ravno narobe: stranka priporoča, da se vrši potom prijateljskih odnosov. V tem smislu je S. P. vedno za pojačanje delavskih vrst in solidarnosti jekerkoli.

S tem smo na kratko označili teoretično in praktično razliko teh dveh strank pri delu za vrstitev in usitev socialističnih nalog in ciljev. Sedaj nam je razlike samo še raztegniti, da vidimo, kako delata druga na političnem in gospodarskem polju.

Poglejmo najprej, kako se drži glede politične cije v praksi S. L. P.

Gleda politične akcije je o S. L. P. kot kritičljici političnega življenja ameriškega delavstva — to se pravi kot predstavnici tega delavstva — težko govoriti. Ne morda zato, ker S. L. P. ne cev politične akcije, ali ker noče živeti politično življenje marveč, ker ga kot doktrinarska in v zgolj teoriji, vzbujena stranka ne more živeti. Ne more živeti in življenja, ker ne vpošteva razmer, temveč plavajo razmrami, ki so tukaj.

Nepriznavajoča, da je treba iz sedanjih razstvarjati pogoje za druge razmere, govorji samo revoluciju, ne da bi zanjo doprinesla kaj stvari. Tem seveda ni rečeno, da S. L. P. nima "načela"

socialističnega cilja. Da, ima ga. Patentiral je to nezmotljivega kakor Karla Marksa samega. De je bil namreč tista "luč", ki je priporočil zrušenje A. F. of L. in druge trade unije in reorganiziranje v industrialno organizacijo, ki naj bi postala slika leva roka "mogočne" S. L. P. Toda takтика tega socialističnega cilja po teh metodah ni hujšana v ameriškemu delavstvu v glavo, in posledica je bila, da je S. L. P. zgubila vse ameriške socialistične člane, ki so spadali k S. L. P. ter so si ustavili sedanjo S. P. Na ta način je ostala S. L. P. do danes dini politična stranka pešice tujezemskih radistov, največ Škandinavcev, Madžarov, par življenj v nekaj Srbov, Hrvatov ter Bolgarov. O njihovi industrialni organizaciji, ki naj bi imela v ameriškem gibanju in bojih kak pomen, more biti tako govora, kakor o njeni politični akciji. Industrialni politični boji ameriškega delavstva se vrše, kar da ni S. L. P. nikdar obstojala, med tem ko se tudi organizacija, ki jo je hoela S. L. P. zrušiti (A. F. L.) vlije svoji organski in taktični zaostalosti razvijajo precejšnje moči in je vodila in še vedno vodi potne industrialne boje. Danes se slišijo iz njenih celo glasov, da zavzame v bližnji bodočnosti gledališčne forme in politike tako taktiko, kakršno moralja po naših nazorih in gotovo tudi po našemeljstvu zavzeti že pred leti. Vse to pa ne žiga toliko vsled kakšnih posebnih teoretičnih diktatorjev ali one politične stranke, kakor vsled povojskih gospodarskih razmer. Teh razmer se dotaknemo kasneje.

Nekdaj smo, da ne igra S. L. P. v političnem življenju ameriškega dela nobene vloge. Poglejmo sedaj od takaj ne.

S. L. P. smatra vse zadeve, ki se tičejo delovnega minimalnega programa za reforme, vsled česar odvaja vsako praktično delo pri zakonodajstvu.

V mestni, državni ali zvezni zakonodajali ali konstituanti pridejo naprimer na dnevni red vprašanja o uradnih, šolskih, odškodninskih, zavarovalnih itd. vprašanja o brezposelnosti, o javnih delih, ki vsebujejo s kakovostjo kontraktov, materiala, grafta, denarja, davkov, delovnih pogojev, pri katerih je delavstvo gotovo vitalno prizadeto — in po nazorih S. L. P. ali poslanici te stranke ne morejo glasovati in proti predlogom, ker se jih te stvari ne tičajo. Ta je, da njihovi zastopniki, ako bi bili izvoljeni v postavodajo, ne razpravljajo in ne glasujeta predlogih, ampak samo kritizirajo stvari, ki so v tem nalogu v zbornicah, da vodijo propagando socialno revolucijo, kajti oni hočejo vse ali pa nič. Če ne zveni slabo, samo zlodej je, da se s tako pogodbami nikamor ne pride ne le na strani razreda, ki tereta ima proletariat tirjatve, ampak tudi na strani delavškega razreda samega.

Sprito tega se ni torej prav nič čuditi, da je S. L. P. sama sebe politično in gospodarsko takoj obstreljala.

Poglejmo sedaj, kakšno stališče zavzema glede zadev in industrialne akcije socialistična stranka, kar del je Jugoslovanska socialistična zveza.

V političnih naloga imajo socialistični zastopniki postavodajah dolžnost vdeleževati se vseh važnejših zadev, ki so v zvezi s splošnimi interesmi dežele, in ne samo z besedo, ampak tudi z glasovanjem za ali proti, takšna je že zadeva. V ta namen prirejajo kramate socialistične organizacije od časa do časa svoje zasedne ali sestanke, kjer se o zadevi, ki je v postavodaji na dnevnu redu, razpravlja in daje zastopniku vredni na podlagi minimalnega programa ali drugače, vredno, kako naj v postavodaji glede te ali one zadeve nastopa.

Soseča na stališču, da je treba vpoštovati razmere, pod razvoja, podpira socialistična stranka vsako organiziranemu delavstvu podvzeto pametno in politično akcijo, ki ima tendenco izboljšavati delavske zadržave razmere kjerkoli.

Izxirom na unijsko gibanje delavstva in njihove industrialne boje, ima socialistična stranka že dalj čas smernjeno stališče, ki se glasi:

"Nasproti gospodarski sili kapitalističnega razreda, so delavci postaviti svoje gospodarske organi in svojo politično moč. Ako so previdni in raz-

redno zavedni, se delavci s tem orozjem lahko v kapitalističnemu razredu, razbijejo spone mezdne nosti in se pripravijo na bodoči družabni red, nadomesti kapitalizem."

"Socialistična stranka pozivlje torej mezdne delavce, male farmarje in vse ostale koristne delavce, se organizirajo za gospodarsko in politično akcijo. Zaradi vezuje se, da bo vselej in pri vsaki priliki podpirala delavce, bodisi na polju, v tovarnah in v rudnikih v njih pravičnem boju, kajti od poraza ali zmage delavske stranke v tem novem boju za gospodarsko svobodo zavisi tudi poraz ali zmaga širokih plasti priprtega ljudstva, zavisi padec ali triumf ljudske vlade . . ."

Ne diktatura, kako morajo in kako ne smejo ravnati delavske unije v svojih bojih, če hočejo doseči takojšne in trajne uspehe, ampak prijateljsko sodelovanje in navajanje na socialistično misel in tendence, je stališče, ki ga zavzema socialistična stranka napram gospodarskim organizacijam delavcev. To stališče je zavzela socialistična stranka, ko o kakšnih organizacijah ali na pol organičnih vezah med socialistično stranko, farmarji in trade unijami niti govora ni bilo. Na clevelandski konvenciji pa je storila stranka v tem oziru korak naprej, ko je sprejela predlog, da se pridruži gibanju za ustanovitev Labor party po angleškem vzorcu, kar pomeni, da bo odslej iskala z gospodarskimi organizacijami farmarjev in delavcev vse večje in večje stike.

Mnogo vzrokov, ki so onemogočevali tesnejše druženje socialističnega gibanja z gospodarskimi organizacijami ameriških delavcev in farmarjev, je odpravila zadnja vojna. Individualizem ameriškega delavca, ki se je do predvojne tako krepko odražal v vsem življenju, se je skrhal, kajti zemlje po zapadu, kamor se je ameriški delavec naseljeval in mu je nudila v veliki meri s tem predpogoj za njegovo individualistično držanje, ni več. Kapitalizem je zaprl s tem vsa pota za izbegavanje izpod njegovih kremljev. Razredni boj je bil s tem začrtan za miljone ameriških delavcev čim jasnejše. Doba konsolidacije delavskih in farmarskih elementov, ki streme za temeljnim predugačenjem sedanjega družabnega sistema, je stopila v zgodovino ameriškega življenja v ospredje; skupni politični in gospodarski nastop je postal s tem dejstvom pred očmi, imperativen.

Sedanji čas je čas velikega dela in s tem v zvezi velikega orodja za to delo. Tako veliko orodje pa ne more biti kakšna v teorije zabubljena in sama sebe za nezmotljivo proglašajoča strančica, kot je naprimer S. L. P., Workers party in druga za praktično delo brezpomembna krilca te ali one frakcije, ampak ena Labor party po angleškem vzoru, ki ima objeti vse te raztresene delavske sile v veliko telo, ki bo v političnem in gospodarskem oziru med miljoni ameriških produktivnih sil res kaj štela in tako pospešila cilj, za katerega propagiramo socialisti.

* * *

Brez naslova.

V nedeljo 18. junija so v jolietskem farovžu jedli in pili. Ker je bil premajhen za takoj slavnosti, so načeli tudi dvorano. Župnik Plevnik je imel srebrno mašo. Bilo je skoro tako lepo, kakor ob Aleksandrovi potroki v Belgradu, vse v paradi, dekllice in dekleta v belih oblačilih, število ministrantov, procesija, veliko duhovnikov, samo Kazimirja ni bilo vmes. Celo čestitke ni poslal Rev. Plevniku. On že ve zakaj. Plevnik je bil prvi, ki je organiziral slovensko faro v Chicagi. Imel je veliko truda, vendar pa ne toliko, kolikor so pripovedovali govorniki na slavnosti 25-letnice mašništva. Plevnika so se čikaški farani naveličali in prisel je Sojar. Izmed njegovih največjih zaslug je ta, da je zgradil lep farovž, seveda ne s svojim denarjem. Potem je prišel Kazimir v Chicagi na misijon in župnik, se mu je tako dopadlo, ravno tako tudi čikaški radodarni verniki, da je sklenil izpodriniti svojega duhovnega sobrata. To je storil in Tone premišljuje o nehvaležnosti tega sveta sam ne vem kje. Plevnik, ki je srečnejši, je tudi misil na tiste dneve v Chicagi, ko je gradil za frančiškanje. Se srečnejši se je počutil, ko so mu dali v dar okoli \$2,000. Pri tem si je želel,

mel vsaki dan srebrno mašo skozi par let, po-
bi slekel duhovniško obleko in se prijel kake-
česnigega posla. Ampak kdo bi želel reči, ki se ne do-
Gaber Plevnik je dva dni potem odšel v stari kraj na
Gerbi. Dva, tri tisoč dolarjev je za mal obisk že pri-
Kotna vsotica, in jaz mu jo nisem nevoščljiv. Toda
Paj bi rekel g. Klepetec, Kazimir in taki gospodje, ko
bi imel kdo naših starih sodrugov kakšno 25-letnico
in bi mu dali par tisočakov v dar. Psovali bi delavce,
da ne bi bilo ne konca ne kraja. Zato pa, slovenski dela-
vec, si pameten samo doltje, dokler daješ za maše in
šenkuješ prezente duhovnikom. Bognedaj, da bi pris-
peval kaj za socialistični tisk.

Nekdo piše v glasilu frančiškanskih šifkartašov in
"javnih notarjev" v dopisu iz Penna. Med drugim:
"Tudi meni se je že večkrat pripelito, da sem prišel v
razgovor z ljudmi, ki oznanajo po svetu evangelij
darvinizma. Toda vsakemu sem še imenitno odgovoril
kar se tiče glede vere. Ljudje, ki vedo manj kakor jaz,
me ne bodo učili. In če ne vem ničesar drugega že,
kakor samo to, da je naša katoliška vera edina prava in
zveličavna, vem dovolj in več kakor evangeliisti dar-
vinizma, ki to taje."

Yes, fant, če bi ti to vedel bi res vedel več. No,
pa dokazi in raztolmači, zakaj je tvoja vera edino prava
in zveličavna. Pojasni, zakaj pravoslavna ni prava,
ki istotako trdi, da so vse druge krivoverske. Če bi
bil dopisnik mohamedanec, bi se ravno tako zaklinjal,
da je njegova vera edino prava. Taki dopisi so dobri
za Edinstvo. Enim so v zabavo, drugi pa misljijo, da
si s čitanjem takega lista služijo nebesa.

Kazimir, ali kdorkoli že največ čečka za "fleč-
kajnarske cajtence" na 22. cesti, je naštel celo vrsto
fondov, katere je v družbi opojnih duhov "topliral".
Potem, ko se je streznil, so pa vsi izginili, knjige, de-
nar, vse je šlo k vragu. V farovžih dobro vedo, kako
izginjajo fondi. Zato pa duhovniki tudi zapuščajo ti-
sočake in kupujejo žlahti domačije, poleg tega pa u-
dobno žive. "Knjige, kar nikjer jih ni več." To je za
farovške fonde stare pravilo. In Kazimir ve to, pa o-
brača svoje ljudi od svojih fondov drugam. Nepošteni
ljudje sodijo druge po sebi in tatoi upijejo "držite
tata". To jim pomaga, da zbeže, ali pa da ljudje mislijo,
da je tat tam nekje daleč naprej in ga ne bo več
mogoče ujeti.

Kazimir obratuje tiskarno s patri in par delavci.
Seveda je neunijska. Če bi bila unijska, ne bi mogla
eksistirati. Tako pa se z izrabljjanjem delavec še ka-
ko izhaja. Patre plača fara. Lastnik tiskarne, obeh
listov in menda tudi hiše, ako jo nimajo v najemu, je
slovenski frančiškanski klošter. Delavci nimajo pri
njegovem "podjetju" prav nikake pravice. Patri pa
jih imajo za bedake in jim pripovedujejo, da je nji-
hov listič delavski list. "Vaš list je," se derejo, ob ve-
čerih se pa smejejo, kakor se smejejo le patri po "tru-
dapолнем" delu pri časah "vinca rujnega". Da bi stvar
bolj vlekla, so proglašili kolektiv za premogarje. "Vidi-
te, dragi slovenski delavci, Edinstvo se je potegnila za
vas, ki ima "velikanski, "strašanski", "grozni" vpliv
po vsem svetu. Ona je vaš list, delavski list, premogar-
ski list in sedaj kolektiv za vas." Ko so bili zadnji te-
den v pondeljek vsi trije patri uredniki skupaj, jih je
Kazimir raztolmačil idejo in se prisrčno smejal. Fran-
čiškan Hugo Bren je pripomnil: "Misliš, da bo šlo?"
Kazimir se je prenehal smejeti, ošvrgnil je Brena s
hudim pogledom in potem ga je ozmerjal. Enkrat se
je nekaj podobnega zgodilo s patronom Knobleharjem,
ki je bil takrat urednik Edinstvi. Kazimir, ki je šef
kloštra, ga je šrafal. Knoblehar ni dobival potem niti
zadostne hrane in je moral prosjačiti okoli dobrih lju-
di. Sedaj se pokori za svoj greh nekje na vzhodu.

"Neupogljiv stavkar", ki dopisuje v "G. N.", bi
moral imeti malo več razuma in vedeti, da će je on
neupogljiv" v stavki, je vendar nekaj takih, ki so se
upognili. Saj je Prosveta polna dopisov, v katerih se
pripoveduje o skebih, čeprav jih tam ne imenujejo
vsled gotovih vzrokov s tem imenom. Sicer pa, bogzna-
jke se kujejo tisti dopisi za glasilo Jadranske banke,
ki ji je za "neupogljivega" stavkarja toliko kakor A-
leksandru za brata Jurija.

JUGOSLOVANSKA SOCIALISTIČNA ZVEZA

SOCIALISTIČNE STRANKE V AMERIKI
220 SO. ASHLAND BLVD., CHICAGO, IL

TAJNISTVO.

Tajnik-prevajalec: Frank Petrich, 220 S. Ashland Bl.
Chicago, Ill.

EKSEKUTIVA.

Frank Aleš, Mary Aucin, V. Cainkar, Philip Godin
Zajec, S. Bojanović, G. Maslač, Miloje V. Lučić in
tar Sekulić.

NADZORNI ODBOR.

F. S. Tauchar, Frank Udovich, M. Dimić in S. Cakic
Vsa pisma tikajoča se Jugoslovenske socialistične
ze, je naslavljati na tajništvo JSZ.

Redne seje eksekutiv JSZ se vrše vsaki četrtek
v mesecu, izredne po potrebi.

ODBOR SLOVENSKE SEKCIJE.

Philip Godina, tajnik; V. Cainkar, blagajnik; F. Zajec
pisnikar. Frank Aleš in Mary Aucin.
Nadzorni odsek slovenske sekcijske: Frank Gottlicher in
ry Udovich.

Organizator: Chas. Pogorelec.

ODBOR SRBSKE SEKCIJE.

Miloje V. Lučić, tajnik. Odborniki: Sava Bojanović, G. Is-
lach in Mitar Sekulić.

PROLETAREC,

glasilo in last slovenske sekcijske Jugoslovenske Socialistične
Zveze.

Upravni odbor Proletarca: Joško Ovenc, predsednik; Psi-
Alesh, tajnik; Frank Gottlicher, blagajnik; F. S. Tauch-
cher in F. Udovich, nadzornika.

Urednik: Frank Zajec.

Upravnik: Chas. Pogorelec.

T. č. upravnik: Frank Petrich.

Vsa pisma, tikajoča se Proletarca, naslavljajo na
slov Proletarca.

Opomba. — Uredništvo Proletarca sprejme odgovorne
le za tiste članke, priobčene v listu, ki so spisani v mo-
ništvu. Za članke in dopise, ki jih pošiljajo sotrudniki, s
odgovornim prispevatelji. Uredništvo sprejme zanje le tako
odgovornosti, kolikor zahteva zakon.

SLOVENSKI AKTIVNI KLUBI:

- 83, Jenny Lind, Ark. — Tajnik Frank Gorenc, R. 1, in
208, Bonanza, Ark.
 - 1, Chicago, Ill. — Tajnik Frank Zaitz, 2124 S. Crawford
Ave.
 - 47, Springfield, Ill. — Tajnik Frank Besjak, 1974 S. 17th
50, Virden, Ill. — Tajnik Frank Stempihar, R. F. D. 4
Box W.
 - 128, Nokomis, Ill. — Tajnik Ernest Kruščič.
 - 213, Carlinville, Ill. — Taj. Joe Korsic, 736 N. Broad St.
 - 219, E. Moline, Ill. — Taj. Katy Brejc, 243—15th Ave.
 - 224, Pullman, Ill. — Tajnik Peter Vrhovnik, 60 E. 10th St.
Chicago, Ill.
 - 25, Indianapolis, Ind. — Taj. Frank Bavdek, 909 Hobart St.
 - 217, Madrid, Iowa. — Tajnik Frank Omerza, R. 2, Box 112.
 - 81, Skidmore, Kans. — Tajnik Frank Čemazar, Columbia,
Kans., R. R. 3, Box 261.
 - 157, Gross, Kans. — Tajnik Ant. Sular, Box 104.
 - 114, Detroit, Mich. — Taj. Peter Kisovec, 8971 Sherwood St.
 - 22, Chisholm, Minn. — Tajnik Jos. Ule, Box 814.
 - 2, Gleneoe, Ohio. — Tajnik Ign. Zlenberger, Box 12.
- Redne seje vsako 3. nedeljo popoldne pri sedišču Zlenbergerju.
- 27, Cleveland, O. — Tajnik Leo Poljšak, 6710 Blis in
Frank Mack, organizator. Seje vsako drugo nedeljo
S. N. Domu.
 - 49, Collinwood, Pa. — Tajnik John Prudich, 1228 E.
168th Street.
 - 222, Girard, O. — Tajnik Frank Kogovšek, 710 Pershing
Niles, Ohio.

Forest City, Pa. — Tajnik Harry Stanich, Box 408.
 Zanesay, Ohio. — Tajnik Louis Bregant, Bx 165.
 Lyman, Pa. — Taj. Frank Pustovrh, Bx 86, Morgan, Pa.
 W. Newton, Pa. — Tajnik Jos. Juvan, RFD 2, box 101.
 Johnstown, Pa. — Tajnik Frank Šemrov, 829 Bradley Alley.
 Herminie, Pa. — Tajnik Ant. Zornik, Box 202.
 South View, Pa. — Tajnik Anton Rupnik, Box 55.
 Wick Haven, Pa. — Tajnik John Bizej, Box 4.
 Hostetter, Pa. — Tajnik John Rešnik, box 185., Whitney, Pennsylvania.
 Lloydell, Pa. — Tajnik Tony Zalar, box 152.
 Woodlawn, Pa. — Tajnik Leonard Lenassi, Bx 563.
 Lawrence, Pa. — Tajnik John Terčelj, Box 161.
 Aliquippa, Pa. — Tajnik Bartol Yerant, Bx 287.
 Greensburg, Pa. — Tajnik Florian Ausec, R F D 7, bx 12.
 Latrobe, Pa. — Tajnik John Matichich, 376 Miller St.
 Bon-Air, Pa. — Taj. John Bizjak, R. D. 2, box 80, Johnstown, Pa.
 Irwin, Pa. — Tajnik Jernej Kokelj, R. F. D. 2, Bx 135.
 Cadiz, Pa. — Tajnik Andr. Gaber, Bx 129.
 Avella, Pa. — Tajnik Dom. Feltrin, Bx 136.
 Murray, Utah. — Tajnik Vencel Branisel, No. 24 Woods Row.
 Megantown, W. Va. — Tajnik Jernej Kajin, Bx 280.
 Library, Pa. — Tajnik John Vehar, Bx 132.

SRBSKI KLUBI:

Chicago, Ill. — Tajnik L. Golo, 2306 Clybourn Ave. Avenue.
 Detroit, Mich. — Tajnik N. Šestanovich, 648 Frederick St. E.

POSAMEZNI ČLANI (at large):

John Teran, Ely, Minn.
 Frank Botich, Hudson, Wyoming.
 John Bezelj, W. Allis, Wis.
 John Petrich, Youngstown, O.
 Frank Smerdu, Moline, Ill.
 Frank Rataic, Forest City, Pa.
 Frank Lipar, Trommald, Minn.
 Frank Knaufels, Edmond, Okla.
 Joe Ban, box 214, Verona, Pa.
 John Klun, Chisholm, Minn.
 Paul Chopek, Canonsburg, Pa.
 Leo Selak, Dartmore, W. Va.
 Eddie Selak, Dartmore, W. Va.
 Jim Kogoj, Red Oak, Okla.
 Max Martz, Buhl, Minn.

* * *

VAZNO ZA ROJAKE V HERMINIE.

Socialistični klub št. 69, JSZ, zboruje VSAKO DRŽJO NEDELJO V MESECU ob 2 popoldne v dvorišču društva Frostomislec, št. 87, SNPJ.

Rojaki, pristopite k naši organizaciji, da s tem učite naše vrste.

Anton Zornik, Box 202, Herminie, Pa.

V vročih poletnih dnevih potrebujete LED. Za naročila se obrnite name. Okrbujem tudi PREMOG. Pri selitvi se obrnite za PREVOZ POHIŠTVA na moj naslov.

Kadar želite led, ali premog, ali prevoz pohištva, boste najbolje postreženi, ko se obrnete na prevoznika

JOSEPH GRUM,

2323 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 5777.

POLITIČNA DRAMA.

G. Valenti.

Naslov. — Jaz nisem Marioneta, ampak predsednik republike.

Godi se v Zedinjenih državah.

Cas. — Sedanjost.

Osebe. — 40 jeklarskih kraljev, predsednik in množica 100-procentnih bedakov.

Prvi prizor.

Jeklarski kralj št. 1. (Gary): Mnogo denarja smo potrošili, da smo omogočili izvolitev Hardinga. Stvari se zelo neugodno razvijajo in med masami se širi nezadovoljstvo. Napravimo s predsednikom Hardingom skupni banket in mu dopustimo, da bo propagiral osemurni delavnik v jeklarski industriji, tako da bo ljudstvo zopet dobilo zaupanje v naše institucije in v marionete, katere najemamo, da jih upravljajo.

Drugi kralj: Dobro povedano! Bravo!

Drugi prizor.

Banket, Navzočih je 40 jeklarskih kraljev, predsednik in množica.

Predsednik: Gentlemani, jaz sem ne samo predsednik ampak človek. Res je, da sem odklonil sprejeti otroke političnih jetnikov, ki so prišli v Washington, da izprosijo za svoje roditelje osvoboditev iz ječe. Zakaj jih nisem sprejel, ne bom razlagal, toda ker sem človek, vam priporočam, da odpravite 12-urni delavnik v jeklarski industriji in uvedete 8-urni delavnik in to v dobrobit naše domovine. Vsi razumete, da me vodijo k temu priporočilu blagi nameni. Jaz nisem marioneta, ampak predsednik.

Množica 100 procentnih bedakov: To ti je človek! Tako se mora govoriti! Živijo naš predsednik Harding! Živila republikanska stranka!

Finis.

Vabilo na piknik

ki ga priredi

SOCIALISTIČNI KLUB ŠTEV. 114,

J. S. Z., DETROIT, MICH.

v nedeljo dne 2. julija 1922.

Piknik se vrši na prostorih rojaka

FRANKA TRAMPUSA

Vzemite Woodward kar do Six Miles Rd., od tam Stevenson do Ten Miles Rd.

Pričetek piknika ob 10. dopoldne.

Za dobro postrežbo bo preskrbljeno.

ODBOR.

Delavci so sedaj veseli, če morejo dobiti delo s plačo od 20 do 30c na uro. Dobili so "normalne čase", za kateré so glasovali. Voliti socialisti se jim je zdelo neameriško, pa so poverili vladu dežele patriotu Hardingu.

Namesto kooperativne družbe so si izvolili še v nadalje imeti družbo dolarskega patriotismu. Razmerre, kakrsne vladajo, si je delavstvo samo ustvarilo.

Če si res socialist, pristopi v socialistično organizacijo in postani organizator in agitator za socializem.

KAKOR MANHATTANSKI INDIJANCI.

V mesecu maju l. 1626. je prvi generalni direktor nove holandske naselbine na otoku Manhattan, Peter Minuit, dospel na svojo službo. Svojo upravo je pričel s tem, da je kupil otok. Indijanski glavarji so prejeli nekaj malenkosti, vrednih 24 dollarjev. To je bila prva posestvena transakcija v zgodovini newyorškega mesta. Čitajo o tej "prodaji" se ne moremo zdržati smeha. Toda koliko ljudi bodi danes po poti tistih Indijancev? Kadar trpe na slab slasti, zaprtju, glavobolu, ali kaki drugi želodčni neredom, si kupijo cenjen posnemek, ker ima nakazen listek ali kako čudno ime. S tem mečejo svoj denar na cesto. Pametni ljudje zahtevajo od svojega lekarnarja ali trgovca z zdravili Trinerjevo grenko vino, ki je sedaj že 32 let na glasu kot zdravilo, ki vedno pomaga. "Trinerjevo grenko vino se je izkazalo za izvrstno zdravilo v moji želodčni bolezni", je nam pisal Mr. Josip Jagos iz Van Werta, Ohio, dne 11. maja. Tudi vam bo pomagalo. Zato poizkusite Trinerjeva zdravila najprej!

"THE MILWAUKEE LEADER"

Največji Ameriški socialistični dnevnik.

Naročnina: \$6.00 za celo leto, \$3.00 za pol leta in \$1.50 za tri mesece.

Naslov: 532 Chestnut Street, MILWAUKEE, WIS.

SEVEROVA ZDRAVILA VZDRŽUJEJO ZDRAVJE V DRUŽINAH.

*Suhe
Mrteve lase*

možete preprečiti in dati lasem
tisto mehkost bljuvnost, in lepolo,
kačero si vsakdo želi ako
nadeni te

SEVERA'S HAIR POMADE

Izvrstna, priprava za nego las,
idealna, zdravilna, in čista.

CENA 25c

Vprašajte v lekarnjah.

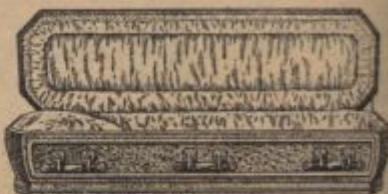
W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

NAZNANILO.

GIRARD, O. — Seja jugoslovenskega socialističnega kluba št. 222, J. S. Z. se vrši vsako četrti mesec ob 2. popoldne v Slovenskem domu Girardu. — Rojaki delavci, pristopite k naši organizaciji in postanite bojevni za delavsko stav in stah socialistične stranke. — Frank Kramer, organizator.

Edini

Jugoslovanski pogrebnik in balzamari

Za tiste, ki nimajo doma prostora za postavljanje mrtvaških odrov, imamo urejeno posebno kapelo.

Na razpolago kočije in avtomobili ob vsem času.

JOSIP PAVLAK

1814 So. Throop St., Chicago, Ill.

Telefon Canal 5903.

John Phak & Co.

1151-1153 W. 18th Street

Chicago,
Illinois.

Modna trgovina. Velika
zaloga moških, ženskih
oblek, izde-
lanih po
najmoder-
nejšem kro-
ju. Cene
nizke.

Povej tvojemu prijatelju, da
je v njegovo lastno korist, in
postane čitatelji in naravnici
Proletarca.

Kadar...

Kadar mislite na potovanje
stari kraj;
kadar želite poslati svojim
rokraskim sorodnikom, prijet-
ljem ali znancem denar,
ali kadar imate kak drug pos-
tar v starim krajem,

obrnite se na tvrdke

ZAKRAJSEK & CESARE

70—9th AVE.

NEW YORK, N. Y.

Edini slovenski pogrebnik

MARTIN BARETINČIČ

324 BROAD STREET

Tel. 1475

JOHNSTOWN, PA.